

Advocata Croatae

List svetišta i župe Majke Božje Remetske
Uskrs 2022. :: Zagreb
godina 26. :: broj 77 :: cijena 20 kuna
www.zuparemete.net

*Sretan
Uskrs!*

Bolje biti bez časti nego bez ljubavi!

U vremenu smo strahova, počevši od potresa, pandemije, ruske agresije na Ukrajinu, straha od nestašice hrane, energenata. No, s odmakom gledajući, starije generacije sve su to iskusile jer su prošle, progone, ratove, neimaštinu. Kako su to uspjele? Na primjer, stvoriti državu koja je nedavno proslavila trideseti rođendan, i to bez ičije pomoći. Bogu je moguće, što je čovjeku nezamislivo. Premda će mnogi prepisivati zasluge sebi, generali, političari, branitelji, svećenici. Bogu je ljudski čimbenik važan, jer svaki je čovjek Božje stvorenje, ali bez Boga ne bi bilo ništa, to je nemoguće. Bez obzira na kojem području, od športa, ekonomije, politike, teologije, u vremenu smo kad svi »popuju«, a u pozadini je često nedostatak vjere pa se pazi da se blagostanje ne bi poljuljalo, autoritet ne bi srušio. Svakome od nas nameće se pitanje vjere Bogu i stalni poziv na obraćenje. Ne kontrolira čovjek ni vrijeme ni prostor, kako se često umišlja. Naprotiv, potrebno je stalno obraćenje, bez umišljaja da smo već obraćeni ili da nam obraćenje nije potrebno. Sekularizam koji je zahvatio mnoge zapadne zemlje, ne možemo izdvojiti po strani i promišljati da neće stići i ovdje. Tu je! Birokracije, zakoni, pa i »okoštavanje crkvenih institucija« samo su pojedini pokazatelji nedostatka ljubavi, jer ljubav je jača od birokracije, ona je snaga vjere. U obraćenju, zapravo

u svakidašnjem djelovanju ključni je »Kristov način razmišljanja«: Što bi Krist mislio da je na mom mjestu i kako bih ja shvatio što bi On tada učinio? Aktualni nuncij mons. Giorgio Lingua u razgovoru za švicarski MOVIS kaže: »Prisjetimo se da je i Isus bio migrant. Ne samo kada je bio prisiljen bježati u Egipat, već puno prije, kada je iz Kraljevstva nebeskog došao na ovu zemlju. Nije došao kao politički bjegunac, niti kao migrant iz ekonomskih razloga, možemo reći da je došao kao 'misionar'.« U tim riječima oslikan je život svakoga vjernika, dok je sv. Katarina Sijenska, kada su joj predbacivali da je svoj jedini ogrtač dala siromahu, rekla: »Bolje biti bez časti nego bez ljubavi!«. Zato je život trajni Uskrs, a obilježje Uskrsa je radost. Ne treba misliti da biti kršćanin znači biti imun na grijeh, nego je važno imati poniznost i uvijek započinjati ispočetka, uvijek iznova ustajati. Samo je Bog vječan, jedincat, pravedan i pun ljubavi. Bolnički župnik don Zdenko Perija u blagoslovu djelatnika Glasa Koncila izrekao je jednu veličanstvenu misao – Isus je oživio Lazara i opet mu je umro! Poruka je da sve nas čeka Vječna domovina, a ovdje smo samo misionari koji trebaju samo komadić kruha, dio neba i malo ljubavi...

Vlado Čutura

IMPRESSUM

Izdavač: Župa Uznesenja BDM - Remete
 Za izdavača: o. Antonio-Mario Čirko
 Adresa uredništva: Česmičkoga 1, 10000 Zagreb
 Telefon: 01/4500 500, faks: 01/4580 952
 E-adresa: zupa.remete@gmail.com
 Glavni urednik: o. Antonio-Mario Čirko
 Izvršni urednik: Vlado Čutura

Fotografija na naslovnici: Poslije svete mise, djeca u molitvi
 Fotografirali: Šime Lugarov, arhiva Svetišta M. B. remetske
 PBZ Žiro-račun: HR1423400091510697474
 ISSN: 1331-4092
 Grafička priprema: Slavica Čutura
 Tisak: M-PRINT, Zagreb
 Časopis izlazi tri puta godišnje: za Božić, Uskrs i Veliku Gospu

4

USKRSNA MEDITACIJA

Od patnje do Uskrsa

- *Isus preuzima našu krhkost, zlo i patnju, a svojom nam patnjom donosi pobjedu ljubavi.*

o. Antonio-Mario Čirko

6

Kolika je cijena mira?

- *Postoje vremena kad se događaju stvari koje često ne razumijemo. Ali, bez obzira na sve, znamo da smo djeca Božja i da nas On neizmjerljivo voli.*

prof. dr. sc. Božo Skoko

12

Što radi 'DVD Bukovac'?**Pokazuju primjerom kako bi zajednica trebala izgledati**

- *»Uz geslo 'Vatru gasi brata spasi' može se reći da je vatrogastvo za sve nas nesebičan poziv gdje je čovjek na prvom mjestu i mi kroz taj poziv dajemo ono najbolje od sebe, a to je da pomazemo bližnjemu u nevolji.«*

14

Ne trubiti čovjeku, nego se posvetiti Bogu!

- *»Dobre stvari se događaju sporo«, tako će i u ovom slučaju proći vrijeme. Lažnih proroka koji obećavaju sve i odmah, oduvijek je bilo a na nama je da racionalno prosudimo koliko je nešto realno.*

Luka Roić, dip. ing. prometa

18

Osigurava li Bog ljudsko dostojanstvo kroz pravo?

- *Apsolutne pravde u pravu nema, jer u pravu koje se temelji ponajčešće na principu podijele odgovornosti, zapravo »gdje moja sloboda počinje, tamo tvoja završava«. Tu se povlači pitanje pravne paradigme, ali da bude pravedna. Isus, zapisano u Matejevu Evanđelju jasno govori: »Sve, dakle, što želite da ljudi vama čine, činite i vi njima.«*

dr. sc. Šime Savić

8 Pogled s različitih strana na obnovu zabilježen fotoaparatom	21 Predanost zborovođa Majci Božjoj	43 Hodočašće povjerenja na Zemlji - Monika Kovač
11 Kakav prijatelj je Isus?
- o. Antonio-Mario Čirko	22 Pedagoški savjet - Jadranka Bizjak Igrac	44 Stranice za školarce
16 Vjerom i molitvom se otključavaju zaključana vrata	24 Utjecaj ručnog rada na zdravlje
- Slavica Čutura	46 Duhovna misao o danu žena - o. Krešimir Josip Bahmec
20 Otvorenje proštenjarske godine
- Zlatko Šušnić	26 Kronologija	47 Matice
	40 Remetska svakidašnjica iz drugog kuta	

OD PATNJE PREMA USKRSNOJ RADOSTI

Od patnje do Uskrsa

- *Isus preuzima našu krhkost, zlo i patnju, a svojom nam patnjom donosi pobjedu ljubavi. Vrhunac Božjeg spasiteljskog djela, kada Isus umire na križu, je onaj u kojem se Božja ljubav prema nama očituje na apsolutan način. Isus Krist nam daje mogućnost da sudjelujemo u tom otkupiteljskom djelu preko križa.*

Autor:
o. Antonio-Mario
Čirko

Kada nastupe životne teškoće, nevolje, nesigurnosti, bolesti, vlastiti padovi radi slabosti, tada nam se sve čini bezizlazno, a nekada sve postane besmisleno. No, onda se treba sjetiti da uvijek iza mračnih oblaka postoji sunce. Korizma je upravo ta slika novosti koja nam se sprema. Njezina posebna dimenzija je i pokora, odricanje i žrtve koje osobu obogaćuju i uče da gleda mnogo dalje negoli samo prema onome što je vidljivo i prolazno. Uskrsna radost je čežnja vjernika na putu duhovnog sazrijevanja. Razmatrajući o Isusovoj ljubavi prema nama sve do smrti na križu možemo pronaći ohrabrenje u našim situacijama. Isusova patnja bila je velika, fizička i duhovna. Isus je na sebe uzeo ljudsku patnju uzrokovanu grijesima. Od tada čovječanstvo ima taj posebni dar da se ne osjeća usamljeno u patnji i napušteno od Boga. Isus ljubi svakoga čovjeka, te mu je zato htio otvoriti put k Bogu, jer se inače ostaje u duhovnoj bijedi gdje se svojom snagom ne može doći do vječnog života. Patnja, ako u njoj ne pronalazimo duhovnu dimenziju smisla, postaje nešto toliko nepravedno i besmisleno. A s druge strane vidimo da od nje nijedan čovjek ne može

pobjeći. Izvan kršćanstva, patnja se smatra nečim što čovjeka osiromašuje, nečim što čovjeka sprječava da bude slobodan, nečim što čovjeka prisiljava na nepokretnost, na ovisnost o drugima. Najveća patnja za čovjeka sigurno je ona duhovna: nedostatak ljubavi, samopoštovanja, mira, pravde i sreće. Čitamo: »Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti« (Matej 11,28). Isus poznaje naše patnje. On je preuzeo našu patnju i pokazao nam je da je on istinski Put, Istina i Život. Zato kršćanin ne slijedi nauk, nego osobu koja nas je ljubila i predala sebe na križu za nas. Korizma nas podsjeća da na putu do Uskrsa oni koji su suobličeni Kristu jačaju. Zato je nužan uvjet prepoznati svoju krhkost i svoju ograničenost. Čak i ako se čini paradoksalno, u našoj slabosti očituje se sva snaga slave Božje (usp. 2. Kor 12,9). Isus preuzima našu krhkost, zlo i patnju, a svojom nam patnjom donosi pobjedu ljubavi. Vrhunac Božjeg spasiteljskog djela, kada Isus umire na križu, je onaj u kojem se Božja ljubav prema nama očituje na apsolutan način.

Isus Krist nam daje mogućnost da sudjelujemo u tom otkupiteljskom djelu preko križa. Njegova muka, smrt i uskrsnuće već su

utkani u povijest čovječanstva i time nam je svima darovao, tko želi, Vječni život, mogućnost spasenja. Ali, po Duhu Svetome Isus želi da sa našim vlastitim patnjama i svakodnevnim križevima možemo surađivati u njegovu spasenjskom djelu. Iz tog

razloga, u mjeri u kojoj se svojim osobnim križem držimo Kristova, surađujemo u Njegovom spasonosnom djelovanju, kroz Crkvu. Neka vam je blagoslovljen i radostan Uskrs!

*Put svjetla 12,
Anto Mamuša 2008.
Dom hrvatskih
hodočasnika »Bl.
Ivan Merz« u Rimu*

Kolika je cijena mira?

- *Postoje vremena kad se događaju stvari koje često ne razumijemo. Ali, bez obzira na sve, znamo da smo djeca Božja i da nas On neizmjerljivo voli. Znamo da za sve nas ima jasan i siguran plan, koji nas vodi prema spasenju.*

»Mir, mir, mir...« – odjekuje posljednjih tjedana diljem svijeta, otkako je Rusija započela s agresijom na suverenu Ukrajinu i time prekinula desetljeća mira, suradnje i stabilnosti u Europi. Želja za mirom odjekuje kako među vjernicima, tako i nevjernicima, kako među običnim pukom, tako i među političkim elitama, jer je čovječanstvo uplašeno za vlastitu sudbinu i sudbinu svijeta. Više se ne zveckaju oružjem, ono je u punom pogonu. Razaraju se sela i gradovi, ubijaju vojnici, ali i civili. Djeca ostaju bez očeva, majke bez sinova, a supruge bez muževa. Rake se kopaju, kako na ukrajinskoj, tako i na ruskoj strani. Mržnja se širi kontinentom, a Europa strahuje od eskalacije ruske agresije. Prijetnja nuklearnim bombama, čija razorna moć danas nadilazi i nekoliko desetaka puta one dvije koje su uništile japanske Hirošimu i Nagasaki 1945. godine, traumatično usporava cijeli svijet i tamom obavija naše misli i djelovanja. Zlo se ponovno nadvilo nad svijet i opasno prijeti svjetskom miru.

»Mir, mir, mir - i samo mir! Mir mora zavladata između čovjeka i Boga, a i između ljudi!« – kroz plač nam je poručila Gospa još trećeg dana međugorskih ukazanja, 26. lipnja 1981. Bila je to jedna od njezinih prvih poruka. Prema svjedočanstvu vidjela-

ca dok je to govorila iza nje je stajao križ, nagovješćujući kako mir dolazi od Boga i kako nam jedino Bog može dati i ostaviti svoj mir, a ne svijet kojeg je opčinilo i zatrovalo zlo. Uostalom, u Međugorju se Gospa predstavila kao Kraljica mira, kako bi potaknula suvremeni svijet da se vrati svome Izvoru, te da shvati kako je mir najveće i najpotrebitije dobro. U to vrijeme bipolarnog svijeta i prividnog mira, nismo mogli ni nagovijestiti dugoročnu važnost i snagu tih riječi...

A čini se da važnost tog beskompromisnog poziva na mir s Bogom i ljudima ili bolje rečeno upozorenja, nismo sasvim razumjeli ni deset godina kasnije, kad smo svjedočili, i na vlastitoj koži osjetili rat na prostoru bivše Jugoslavije, odnosno velikosrpsku agresiju na Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu, a potom i građanski rat na našim bosansko-hercegovačkim prostorima. Krunica u ruci i molitva na koljenima spasili su nas od većeg zla i darovali nam toliko žučenu slobodu i vlastitu državu. Nažalost

Zato je papa Franjo na redovitoj općoj audijenciji u srijedu, 23. veljače 2022. zazvao Kraljicu mira da sačuva svijet od bezumlja rata, pozvavši vjernike da se na Čistu srijedu uključe u Dan molitve i posta za mir u Ukrajini. Nekako u isto vrijeme u Međugorju u pohode Kraljici mira došlo je gotovo pedesetak ukrajinskih hodočasnika - grkokatoličkih svećenika iz Mukachevske grkokatoličke eparhije u zapadnoj Ukrajini.

Autor:
prof. dr. sc. Božo Skoko

brzo smo zaboravili taj neprocjenjiv dar, pa je snaga molitve utihnula u mnogim našim domovima.

A od tada do danas, diljem svijeta nizali su se ratovi, tako da gotovo ni jednu godinu (izuzmemo li vrijeme globalne pandemije Covid-19) nismo svjedočili potpunom miru. Ruanda, Čečenija, Kosovo, Afganistan, Irak, Pakistan, Libanon, Čad, Gaza, Libija, Sirija... - samo su neka od svjetskih ratnih žarišta. No, kako je opasnost bila prostorno udaljenija od nas, tako smo zaboravljali na važnost mira i cijenu koju je potrebno platiti. Uljuljani u vlastita zadovoljstva i benefite koje nam život pruža, pomalo smo zaboravljali prave vrijednosti. Tek druge nedaće poput pandemije i potresa, redovito su nas vraćale Bogu kad bismo shvatili koliko smo krhki. Kako netko u šali reče – kad zrakoplov počne padati i ateisti postaju vjernici. Tek u nevoljama, kad shvatimo kako gubimo tlo pod nogama i kako čovjek baš ništa ne kontrolira, pouzdajemo se u Boga i tražimo njegovu pomoć.

Tako se i ovih dana vjernici u Ukrajini vraćaju molitvi kao jedinom istinskom oružju, koje može zaustaviti daleko nadmoćniju armiju i njezinu municiju. Okupljaju se molitvene zajednice i diljem svijeta kako bi svojim molitvama zaustavile zlo i poštedjele Ukrajinu od daljnjih stradanja i razaranja te kako bi obratile ruskog vođu Putina na njegovom destruktivnom putu... Jedino Isus i Kraljica mira mogu okončati ovu krizu, kao i sve do sada! Zato je papa Franjo na redovitoj općoj audijenciji u srijedu, 23. veljače 2022. zazvao Kraljicu mira da sačuva svijet od bezumlja rata, pozvavši vjernike da se na Čistu srijedu uključe u Dan molitve i posta za mir u Ukrajini. Nekako u isto vrijeme u Međugorju u pohode Kraljici mira došlo je gotovo pedesetak ukrajinskih hodočasnika - grkokatoličkih svećenika iz Mukachevske grkokatoličke eparhije u zapadnoj Ukrajini. Ujedinjeni u molitvama s ostatkom svijeta, upravo iz svetišta Kraljice mira uputili su svoj vapaj Majci Mariji i Bogu.

Koliko god nam se vremena u kojima živimo činila izazovnim, jedini lijek i spasenje nam mogu doći jedino od Isusa. Ako se Bog utjelovio, sišao na zemlju i postao čovjekom, jer mu je stalo do svakoga od

nas, čemu bojazan od zla koje nas okružuje? Ako bez Božjeg znanja i dopuštenja ne pada nam ni dlaka s glave, čemu strah od prijetnji kojima svakodnevno svjedočimo? Može li tko od vas sebi brigama produžiti život barem i za jedan dan? (Mt, 6: 27)

Postoje vremena kad se događaju stvari koje često ne razumijemo. Ali, bez obzira na sve, znamo da smo djeca Božja i da nas On neizmerno voli. Znamo da za sve nas ima jasan i siguran plan, koji nas vodi prema spasenju. A ako smo njegovi svjedoci i ako smo istinski kršćani, onda smo ljudi nade, koji se ne boje, ne oklijevaju i ne predaju... Uostalom nije li nam poručio: »Ta ja ću vam dati usta i mudrost kojoj se neće moći suprotstaviti niti oduprijeti nijedan vaš protivnik.«(Lk, 21: 15).

Koliko god apokaliptično djelovale prijetnje koje nam dolaze iz Moskve ili drugih središta moći, među kršćanima ne bi smjelo biti mjesta tjeskobi i malodušju. Treba nam samo više molitve i predanja Božjoj volji. Muke, trpljenja i odricanja onima koji ostanu vjerni ionako su najavljeni još u Svetom pismu. Nema razloga tražiti priručnike za preživljavanje ili pokušavati dešifrirati pravu opasnost kako bismo se sakrili od nje. Jer »Tko god bude nastojao svoj život sačuvati, izgubit će ga; a tko ga izgubi, živa će ga sačuvati.« (Lk, 17,32-33) ozbiljno nam je poručio Isus najavljujući svoj drugi dolazak. A imajući u vidu stvarnost u kojoj živimo, prisjetimo se riječi pape Benedikta XVI., koje je izgovorio u svibnju 2005., komentirajući riječi »Otkrivenja«: »Povijest nikako nije isključivo u rukama mračnih sila, slučajnosti ili pak ljudskih izbora. Ponad razbješnelih zlih sila, za koje se čini kako su se otele svakom nadzoru, nesmiljenoj provali sotone i pojavi tolikih nevolja i zala, uzdiže se Gospodin, vrhovni sudac svih povijesnih događaja. On mudro upravlja povijest ka zori novog neba i nove zemlje, opjevanoj u zadnjem dijelu knjige, u slici novoga Jeruzalema.«

Iako je zlo »pušteno s lanca« u svijetu i iako se u ovom trenutku gospodarima naše sudbine čine ljudi koji se očito ne boje ni Boga, ni ljudi – kako voli reći naš narod, nemojmo im pridavati nadljudske sposobnosti. I veće, i moćnije, i zločestije od njih povijest je pokopala i prašinom prekrila njihovo ime. Nadživjeli su ih mirotvorci, koje papa Franjo u svojoj katehezi izrečenoj 15. travnja 2020. naziva »djecom Božjom« jer su svladali vještinu mirotvorstva i provode mir u djelo. »Oni znaju da nema pomirenja bez dara vlastitoga života i da mir treba tražiti uvijek i na sve načine. (...) To nije autonomno djelo koje je plod vlastitih sposobnosti, nego je to očitovanje milosti primljene od Krista, koji je naš mir i koji nas je učinio Božjom djecom.« – zaključuje papa te dodaje kako su istinski *shalòm* i istinski unutarjni sklad plod Kristova mira, koji dolazi od njegova Križa i rađa novo čovjekoljublje uosobljeno u beskonačnom mnoštvu svetica i svetica, domišljatih, kreativnih, koji su osmišljavali uvijek nove načine za iskazati ljubav. Blaženi oni koji idu tim putem u ovom pogubljenom svijetu.

Pogled s različitih strana na obnovu zabilježen fotoaparatom

Remetsko svetište je u punom zamahu obnove. No, prije se uklanjaju dotrajali i napuknuti dijelovi crkve i samostana. Obnovitelji poslije skidanja kupole sa zvonika, skinuli su krov i ostale dijelove sa starog dijela samostana. Zatim, otkopavaju i učvršćuju temelje, te je još niz radova koji se otvaraju u vrijednom spomeniku sakralne i kulturne baštine. Stoga je pristup s različitih aspekata, od stručnjaka za procjenu i zaštitu kulture, zatim arhitekata, inženjera građevine, izvođača radova....

*Fotografirao:
Vlado Čutura*

KAKAV PRIJATELJ JE ISUS?

Molitva je kruh svakidašnji

 molitvi nikada nije dosta govoriti. Ona ima svoj temelj. Sjetimo sa knjige Postanka i stvaranja čovjeka. Čitamo (Post 1, 27): *Na svoju sliku stvori Bog čovjeka, na sliku Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih.* A Bog stvara čovjeka ne da mu služe, nego ga stvara iz ljubavi i daruje mu sve što je stvorio. Tako nastaje odnos prijateljstva s Bogom. Dakle, od samog početka ljudske povijesti nalazimo prijateljstvo. Bez obzira na ljudski pad, bez obzira na naše slabosti, Bog želi s nama razgovarati ne na način prisile, nego da prepoznamo da nam je On vjerni prijatelj.

Papa Franjo jednom prilikom je rekao da smo primili dar prijateljstva s Gospodinom kao sudbinu, ne slučajno, i naš je poziv upravo živjeti prijateljstvo s Gospodinom i biti Njegovi prijatelji. Primili smo u dio dar Njegova prijateljstva. Naša je sudbina da budemo Njegovi prijatelji. To je dar koji Gospodin uvijek čuva i vjeran je tom daru.

Isus nam zato govori o molitvi kao o prijateljstvu. Sjetimo se prispedobe iz Lukina evanđelja (Lk 11, 5-13). Govori se zapravo o tri prijatelja. Prvi izlazi iz kuće, ponoć je, odlazi do prijatelja i kuca: *Prijatelju, posudi mi tri kruha. Prijatelj mi se s puta svratio te nemam što staviti predaj!* Uistinu ovdje nalazimo krug prijateljstva. Jedan prijatelj ide drugome za trećega prijatelja. To je posebni krug prijateljstva.

Isus nas uči iz Evanđelja da ištemo da bi nam se dalo. Da kucamo, da bi nam se otvorilo. Da tražimo da bi pronašli. Ali je zbog toga potreban razgovor, a istinski prijatelj uvijek će imati razumijevanja. A zamislimo se malo koliko je to još više kod našega Boga.

Prosjak se ne stidi svoga siromaštva pred prijateljem. Znaite, pred

Bogom imam pravo biti slab i siromašan. Mogu ispružiti ruke uvis kako ne bi potonuo i da me se uhvati za ruku.

Sjetimo se da tražiti nešto, kako kruha u ovoj prispedobi možda uvijek neće biti moguće uslišati, ali uvijek mogu naći prijatelja. Sjetimo se da svaka molitva biva uslišana na način koji je za nas najbolji, bez obzira da li mi to vidjeli ili ne vidjeli.

Ako ne dobijem ono što tražim, ipak na kraju se otvaraju vrata: Zapamtimo kako kaže Meister Eckhart: *Bog ne može dati ništa manje od sebe.* Dajući nam sebe on nam daje sve.

Ovo rečeno možemo sažeti u slijedeće: *Molitva zato u sebi sadrži dva bitna trenutka: ljubav i prijateljstvo.* To je biti s onim za koga znamo da nas voli. Znati da smo voljeni. To je polazna točka da bi se odgovorilo na ljubav. Sveta Terezija Avilska, karmelićanka će reći da *ljubav privlači ljubav* (Moj život 22,4).

U molitvi Bog nam se otkriva, objavljuje svoju istinu: da nas ljubi i da se daruje: *Bog je prijatelj darivanja.* On traži onoga kome će se darivati. Upoznati bilo koga – i Boga – može se samo kroz prijateljski odnos s njim.

Znaite zašto je još važna molitva? Važna je zato jer je prijatelj prema nama uvijek iskren. On će nam pokazati naše pogreške, ne da nas osudi, nego da nam pomogne. Potaknut će nas također kada nam ide dobro. Zato je molitva također otkrivanje i nas samih. Moliti znači *Ući u svoju nutrinu. Upoznati sebe: svoje bogatstvo, svoje slabosti.* Dakle, molitva nam otkriva i kakvi smo. To je upoznavanje sebe.

Zato je molitva i preobražavajući susret. Ona stvara nove ljude. Razmijeniti prijateljstvo znači ojačati i učvrstiti prijateljstvo, produbiti odnos.

Također sve to dovodi do još jednog trenutka, da želim druge upoznati sa svojim prijateljem. Ovdje govorimo o svjedočanstvu.

A svjedočanstvo nam lijepo opisuje pjesma:

*Kakav prijatelj je Isus,
naše boli nosi on
i naš teret i sve jade
on nam lakša brigom svom.
Kako često mir nam treba
zašto zalud muke te
zašto brige ne bi svoje
mi svom Bogu rekli sve.
Ako dođu kušnje teške
pa te boli duša stog
ti ne gubi nikad nade
jer nam mir svoj nosi Bog.
Prijatelja vjernog znaš li
kom ćeš svoje tuge reć
to je Isus što nam uvijek
naše boli nosi sve.
Kad nas brige i umornost
teško muče cio dan
Kriste, utočište naše,
tada mir naš ti si sam.
Prijatelji kad te prezru
to za žrtvu Bogu daj
on će uzet te za ruku
utjeha će biti, znaj.*

Autor:
o. Antonio-Mario
Čirko

Što radi 'DVD Bukovac'?

Pokazuju primjerom kako bi zajednica trebala izgledati

- *»Uz geslo 'Vatru gasi brata spasi' može se reći da je vatrogastvo za sve nas nesebičan poziv gdje je čovjek na prvom mjestu i mi kroz taj poziv dajemo ono najbolje od sebe, a to je da pomožemo bližnjemu u nevolji.«*

Da području župe Remete djeluje više udruuga i društava, i svi izvrsno surađuju sa župnom zajednicom. Pojedini su od njih i u župnoj obiteljskoj zajednici pa se na različite načine i tu uključuju, od organiziranja duhovnih susreta hrvatskih branitelja, duhovnih obnova, do različitih oblika u davanju svoga obola u izgradnji zajedništva. Na široj razini prepoznatljivo je Dobrovoljno vatrogasno društvo Bukovac kojem je predsjednik Milivoj Blašković. Ističe da je po broju članova manje društvo, jer broji 40-tak članova od kojih je 15-aktivno. »Imamo na raspolaganju manje navalno vozilo 'Mazdu' s visokotlačnim modulom i prije mjesec dana DVD Bukovac je bogatiji za još jedan kombi 'Opel Vivaro' za prijevoz vatrogasaca, novi kombi će također biti opremljen s opremom za ispumpavanje.« Nadalje, predsjednik Blašković navodi da članovi sudjeluju u raznim aktivnostima, pa tako po planu i programu sudjeluju svake godine na vježbama koje organizira VZGZ. Održavaju se natjecanja u znanju spretnosti i izdržljivosti na kojem aktivno sudjeluju svake godine. »U suradnji s lokalnim vrtićima i školom organiziraju se vježbe evakuacije, a radi korone je malo utihnulo, ali se već rade pripreme kada se situacija normalizira da se krene dalje. Isto tako svake godine smo radili s ribolovnim društvom Maksimir na edukaciji djece kako se ponašati odgovorno u prirodi.«

Osposobljeni po međunarodnim standardima

O tome koliko su članovi DVD-a Bukovac osposobljeni, zapovjednik Irinij Tot ističe da su obučeni za razne specijalnosti koje nalaže Vatrogasna zajednica Grada Zagreba. Tako, imaju tim za spašavanje iz ruševina, i to je posebno obučen tim koji se u slučaju potresa podiže i pomaže oko izvlačenja unesrećenih iz potresom razrušenih objekata. »Nažalost, u bližoj prošlosti smo imali intervencije u Zagrebu i Petrinji. Isto tako neki od članova imaju završen međunarodni tečaj ITLS za pružanje prve pomoći. Vatrogasna zajednica Grada Zagreba svake godine šalje svoje članove na razne seminare vezano za zaštitu od požara, zatim tu su treninzi spašavanja iz ruševina, osposobljavanje za dišne aparate. Isto tako valja napomenuti da su najčešće intervencije u ispumpavanju poplavljenih prostora, požari i zadnje intervencije na otklanjanju starih dimnjaka koji su nastradali u potresu.«

Od KUD-a, preko župe do vatrogasaca

Članovi DVD-a Darko Mihetec i Ivan Pavić navode da imaju jako dobru suradnju s lokalnom zajednicom. »Osim 'OŠ Bukovac' i 'Dječjeg vrtića Bukovac' s kojima smo prije pojave pandemije imali vježbe evakuacije i gašenja požara, surađujemo s KUD-om Frankopan Remete. K tome, posebno surađujemo i sa župom Remete gdje za vrijeme većih blagdana, posebno za Veliku Gospu pazimo da ne bi došlo do požara prilikom paljenja svijeća«, navodi mr. Pavić. »Darko Mihetec i ja smo članovi zajednice obitelji u Remetama te možemo reći kako i dok nismo u odori vatrogasaca vrlo rado pomazemo u župi. Prilikom potresa u Gradu Zagrebu u ožujku 2020. te potresa u Petrinji u prosincu 2020. članovi DVD Bukovac su se stavili na raspolaganje te su sudjelovali u pomaganju ljudima na Bukovcu i okolici. Isto tako u suradnji s Vatrogasnom zajednicom išli smo pomagati Grad Petrinju.« Plemenito srce vatrogasaca, remetskih župljana, aktivno je uključeno u humanitarne aktivnosti, pa su tako odmah nakon potresa na Banovini organizirali prikupljanje pomoći za Petrinju i okolicu gdje su u samo

nekoliko sati prikupili dva kamiona odjeće, hrane i ostalih potrepština. I u ruskoj agresiji na Ukrajinu 'DVD Bukovac' je u suradnji s udrugom 'Dobro Dobrim' i Veleposlanstvom Republike Ukrajine provelo akciju prikupljanja pomoći za prognanike iz Ukrajine koji su ostali bez svojih domova. Kako navode, u planu je i organizacija dobrovoljnog darivanja krvi u prostorijama 'DVD Bukovac' radi smanjenja zaliha krvi a što je za njih transfuzija ljubavi. S obzirom da su članovi 'DVD Bukovac' i članovi župne zajednice obitelji u Remetama sudjeluju u svim aktivnosti župe. Tako su uključeni u organizaciji tradicionalnog nogometnog turnira u Remetama, Dana obitelji u Remetama, duhovnog susreta branitelja i svim ostalim aktivnostima koje provodi župa. »Uz geslo 'Vatru gasi brata spasi' može se reći da je vatrogastvo za sve nas nesebičan poziv gdje je čovjek na prvom mjestu i mi kroz taj poziv dajemo ono najbolje od sebe, a to je da pomažemo bližnjemu u nevolji. Snaga svih naših članova bez obzira što smo manje društvo je naše zajedništvo i što djelujemo kroz sve pore jedne lokalne zajednice od crkve, folkloru, vatrogastva i pokazujemo primjerom kako bi jedna prava zajednica trebala izgledati«, zaključuju članovi Mihetec i Pavić koji imaju izvrsnu suradnju sa svim institucijama u lokalnoj zajednici. (V.Č.)

Ne trubiti čovjeku, nego se posvetiti Bogu!

• *»Dobre stvari se događaju sporo«, tako će i u ovom slučaju proći vrijeme. Lažnih proroka koji obećavaju sve i odmah, oduvijek je bilo a na nama je da racionalno prosudimo koliko je nešto realno. U prometu su očekivanja uvijek iznad realnih mogućnosti društva, budući da smo svakodnevno svi aktivni sudionici, bilo kao vozači ili pješaci, te nam je stoga puno lakše zapamtiti probleme.*

Autor:
Luka Roić, dip.
ing. prometa.

Vremenu užurbanosti, često pratimo u medijima da svatko za sebe zna najbolje koliko je nestrpljiv, kao i što su razlozi za to. Strpljivost i nestrpljivost? Jedan zanimljiv primjer »nestrpljivosti« dogodio se na autocesti gdje je zaustavljena osoba iz Švicarske (podrijetlom iz Hrvatske) zbog prekoračenja brzine, na pitanje gdje se žuri s obzirom da je na godišnjem odmoru, odgovor je bio da se u Hrvatskoj vozi preko 200 kilometara na sat, jer u Švicarskoj

ne smije budući da su visoke kazne. Za neke će samo izuzetno visoka novčana penalizacija biti motiv za pridržavanje propisa kako u prometu tako i bilo čemu drugom u životu. Može se reći da je nestrpljivost u svakodnevnom životu uvjetovana i stanjem u društvu gdje su prevelika očekivanja, želja da se problemi riješe preko noći, da rezultati budu vidljivi odmah i sad, pa se samim time prenosi i na sve nas na najobičnijim primjerima u životu. Na primjer, gužve u prometu su konstanta od ponedjeljka do petka u jutarnjim i popodnevnim satima. Dnevnih migranata je između 120.000 do 140.000. Pod dnevne migrante se ubrajaju svi koji rade na području Zagreba a žive u drugim jedinicama lokalne samouprave iz okolice tj. s područja Zagrebačke županije, Krapinsko-zagorske, Sisačko-moslavačke, Karlovačke kao i obrnuto te učenici i studenti. Tijekom godina mijenjala se struktura gospodarstva, sekundarne djelatnosti su značajno smanjene, samim time i radno vrijeme. Rijetkost je radno vrijeme od 6 do 14 sati, i uz sve to osobni automobili su dominantno prijevozno sredstvo. U proteklih 10-ak godina broj stanovnika Zagreba je stabilan, zapravo vrlo malo povećanje, dok su svi gradovi u okolici kao što su Velika Gorica, Samobor, Zaprešić, Dugo Selo, Jastrebarsko... imali porast broja stanovnika prema popisu. Prvenstveno je razlog povoljnija cijena stanova i kuća u odnosu na Zagreb a istovremeno je radno mjesto na području Zagreba što za posljedicu ima

Dnevnih migranata je između 120.000 do 140.000. Pod dnevne migrante se ubrajaju svi koji rade na području Zagreba a žive u drugim jedinicama lokalne samouprave iz okolice tj. s područja Zagrebačke županije, Krapinsko-zagorske, Sisačko-moslavačke, Karlovačke kao i obrnuto te učenici i studenti.

više automobila na ionako prometnim pravcima prema Zagrebu. Uz sve navedeno šire područje centra Zagreba ima više od 30% samačkih domaćinstava te je po prosječnoj dobi najstarije na području Zagreba.

Kad je u pitanju vožnja u odlasku na posao, tu valja istaknuti koristite li više automobil kako bi više vremena provodili s obitelji/bližnjima/prijateljima u slobodno vrijeme? U tom slučaju je automobil sredstvo koje sprječava

otudenost. Najvažnije pitanje je kada bi moglo doći do smanjenja korištenja osobnih automobila u dolasku/odlasku na posao? Kada se ponudi alternativa koja će zadovoljiti sljedeće glavne kriterije: brzina, frekvencija, cijena, udobnost i sigurnost i uza sve to će ovisiti o adresi radnog mjesta i stanovanja.

Kao što kaže izreka: »Dobre stvari se događaju sporo«, tako će i u ovom slučaju proći vrijeme. Lažnih proroka koji obećavaju sve i odmah, oduvijek je bilo a na nama je da racionalno prosudimo koliko je nešto realno. U prometu su očekivanja uvijek iznad realnih mogućnosti društva, budući da smo svakodnevno svi aktivni sudionici, bilo kao vozači ili pješaci, te nam je stoga puno lakše zapamtiti probleme. S druge strane krpanje ceste se proglašava velikim uspjehom jer eto netko se smilovao pa treba biti zahvalan. Kao narod vrlo lako upadamo u euforiju a još lakše smo skloni kritizirati bez valjanih argumenata. Istina ja kao i obično između.

Svakako, tu se osvrćem i na pandemiju koja je ostavila traga, a uolikoj mjeri tek će se vidjeti, ali nije samo pandemija vrlo brzo zaboravljamo na potres, požare, poplave kojih smo bili svjedoci u ne tako davnoj prošlosti. Sve navedeno utječe na mentalno zdravlje i ostaje u podsvijesti a vjera u Boga je konstanta za sva vremena i uvijek pomaže. Strpljenje, vjera u vlastite mogućnosti, povjerenje u ljude, posebno vjera u Uskrsloga Krista temelj je našega života. Da bismo došli do Uskrsa potrebna su odricanja, a ne puko nabranje. Tako je i u prometu, strpljivost u prometu je kršćanska vježba koja traži samodisciplinu poput posta ili drugih oblika odricanja. I u pometu se puno tog može posvetiti Bogu, od zajedničke molitve gdje su dvojica ili više, a isto to može i pojedinac. Ne trubiti čovjeku, nego se posvetiti Bogu!

POČETAK KONSTRUKTIVNE
OBNOVE CRKVE I SAMOSTANA

Vjerom i molitvom se otključavaju zaključana vrata

- *»Mojsije uze Šator i razape ga izvan tabora, daleko od tabora. I nazva ga Šator sastanka. Tko bi se god htio obratiti Gospodinu, pošao bi k Šatoru sastanka, koji se nalazio izvan tabora.' Braćo i sestre, tako će odsad Isus prebivati u šatoru u ovomu drevnom, milosnom mjestu«*

akon prigodnog molitvenog programa s nedjelje 16. na ponedjeljak 17. siječnja 2022. župna crkva Uznesenja Bla-

žene Djevice Marije i svetište Majke Božje Remetske zatvoreno je radi konstruktivne obnove zbog oštećenja u potresima.

Zatvaranju je prethodio molitveni program koji je započeo u nedjelju večernjom misom, a nastavio se cjelonoćnim klanjanjem Presvetom Oltarskom Sakramentu. Potom je u ponedjeljak ujutro slavljena misa zornica nakon koje je crkva zatvorena. Posljednju misu u crkvi prije obnove predslavio je o. Antonio Čirko, remetski župnik i upravitelj svetišta. U homiliji je podsjetio da je remetska crkva tijekom povijesti »Božjom providnosti, postala mjesto mnogih milosti i ozdravljenja pod okriljem i zagovorom Gospe Remetske – Zagovornice Hrvatske«. »Ovo nije kraj, nego početak novih milosti«, kazao je upravitelj svetišta. »Kao što sve prolazi, osim Boga koji jedini ostaje, tako će proći i vrijeme obnove«, istaknuo je o. Čirko. Do tada, bogoslužja će se u Remetama slaviti u za to uređenom šatoru uz crkvu.

»U Starom zavjetu šator je bio mjesto gdje je Bog živio sa svojim izabranim židovskim narodom na putu kroz Sinajsku pustinju. U Knjizi Izlaska čitamo: ‚Mojsije uze Šator i razape ga izvan tabora, daleko od tabora. I nazva ga Šator sastanka. Tko bi se god htio obratiti Gospodinu, pošao bi k Šatoru sastanka, koji se nalazio izvan tabora.' Braćo i sestre, tako će odsad Isus prebivati u šatoru u ovomu drevnom, milosnom mjestu«, naglasio je župnik.

»Neka taj šator sastanka bude mjesto ho-
dočašća, neka to mjesto postane mjesto
našeg obraćenja Isusu, mjesto duhovnih
ozdravljenja i mnogih milosti, neka to po-
stane mjesto duhovne obnove. Građevine
mogu nestati, mogu biti oštećene, ali Bog
ostaje ondje i gradi gdje je otvoreno i pre-
dano srce«, poručio je o. Čirko.

Na kraju mise je ogoljen oltar, predslavitelj
je ponio Presveto, a svećenici i poslužitelji
svijeće, križ, misal, oltarnik i cvijeće te su
uz popijevku »K suncu prosi vsaka roža«
izašli za vjernicima kroz glavna vrata koja
je sakristan potom zaključao.

"K suncu prosi vsaka roža,
K suncu trava vsaka,
Tak' i k tebi, Majka Božja,
Srce siromaka.

Milostiva vsakom ti si,
Vse ti vračiš boli,
Odbila još nikog nisi,
Koi za pomoć moli.

Čuj molitve vruće ove,
Draga naša Mati,
Tvoj te vezda narod zove,
Romari Hrvati:

Dobra nam navek ostani,
Zmoli nam pri Sinu,
Da od vsega zla obrani
Nas i domovinu."

Osigurava li Bog ljudsko dostojanstvo kroz pravo?

- *Apsolutne pravde u pravu nema, jer u pravu koje se temelji ponajčešće na principu podijele odgovornosti, zapravo »gdje moja sloboda počinje, tamo tvoja završava«. Tu se povlači pitanje pravne paradigme, ali da bude pravedna. Čovjek koliko god prosuđivao i sudio, njegova su mjerila ograničena, jer je čovjek ograničen sam po sebi. Isus, zapisano u Matejevu Evanđelju jasno govori: »Sve, dakle, što želite da ljudi vama čine, činite i vi njima.«*

Autor:
dr. sc. Šime Savić

A burnom vremenu živimo u svijetu nepravde, posebice kad svakim danom pratimo, vidimo i čujemo da se još događaju agresije, ratovi, korupcije, bogaćenje bez rada.... Na drugoj strani uočavamo, umiranje od gladi, nestašica hrane, nedostatak pitke vode. Pojedinač teško može biti ne zbrinut, jer velika većina traži pravdu, mir, pristojan ljudski život ovoga vremena. Prava je puno, a gdje je pravda? Tu čovjek zastane, ma koliko bio profesionalac, pravnik, sudac, odvjetnik, pravni teoretičar, novinar, svećenik? Povijest pokazuje, a posebice danas u brzom ritmu života da svatko hrli za biti: snažniji, bogatiji, viđeniji, zaštićeniji. Novo se pitanje n sve to nameće, a gdje je Bog koji je stvorio svakoga na svoju sliku i priliku? Osigurava li Bog ljudsko dostojanstvo kroz pravo? U ratnim vremenima, blagopokojni kardi-

nal Franjo Kuharić je kazao, parafraziram: »Pravo i pravda nisu isto, jer pravda je od Boga, pravo je od čovjeka«. To su riječi koje bi svakome pravniku, svećeniku, prosvjedniku trebale odzvanjati u ušima, jer pravda je samo u Bogu. Apsolutne pravde u pravu nema, jer u pravu koje se temelji ponajčešće na principu podijele odgovornosti, zapravo »gdje moja sloboda počinje, tamo tvoja završava«. Tu se povlači pitanje pravne paradigme, ali da bude pravedna. Čovjek koliko god prosuđivao i sudio, njegova su mjerila ograničena, jer je čovjek ograničen sam po sebi. Isus, zapisano u Matejevu Evanđelju jasno govori: »Sve, dakle, što želite da ljudi vama čine, činite i vi njima.« Nazvano Zlatno pravilo morala jer propisuje jednakost, bolje rečeno istost za sve. To je utkano

Na jednoj strani imamo gladne, a na drugoj pretile. Podatci govore da je 859.514.416 pothranjenih osoba, a na drugoj strani 1.724.952.700 je pretilih osoba. I tu se treba tržiti pravda i ravnoteža između užitka i osjećaja za druge. Da ne bude opterećujuće, dovoljno je napomenuti da je 783.509.309 osoba u svijetu bez pristupa vodi pogodnoj za piće.

u temelj suvremenog poimanja ljudskih prava. Zanimljivo je, da je 1993. Skupština svjetskih religija usvojila Deklaraciju o globalnoj etici koja je prihvatila Zlatno pravi-

lo zajedničkim načelom za mnoge religije. Na tome bi se trebalo temeljiti pravo, ali to su načela ljudskoga djelovanja.... No, sve u svemu pravda je izvan ljudskih okvira, ona je božanska kategorija. Danas, kad gledamo napućenost Zemaljske Kugle s 27. ožujkom u Svijetu je trenutno 7.936.344.246 stanovnika. U ovoj godini rođenih je 32.993.945, umrlih je 13.851.648. Rast populacije je 19.142.297 stanovnika. Za sve to, prema civilizacijskim standardima treba osigurati osnovne uvjete za život svakom pojedincu. Na jednoj strani imamo gladne, a na drugoj pretile. Podatci govore da je 859.514.416 pothranjenih osoba, a na drugoj strani 1.724.952.700 je pretelih

osoba. I tu se treba tržiti pravda i ravnoteža između užitka i osjećaja za druge. Da ne bude opterećujuće, dovoljno je napomenuti da je 783.509.309 osoba u svijetu bez pristupa vodi pogodnoj za piće. Tu se, uz sve ovo može iznijeti još niz podataka koji pokazuju da svijet nije uravnotežen, jednostavnim rječnikom rečeno »sit gladnu ne vjeruje«. Zaključno, u pravu koje bi imalo Božju pravdu, čovjek bi se trebao odreći sebe i ljubav staviti na prvo mjesto, ljubiti Boga i Čovjeka. U prvom redu čovjeka, jer kako kaže Treća Ivanova poslanica – Tko kaže da ljubi Boga kojeg nikad nije vidio, a ne ljubi čovjeka koji je pored njega, lažac je!

Otvorenje proštenjarske godine

*Autor:
Zlatko Šušnić*

Remetski župljani raduju se Uskrsnom ponedjeljku i otvorenju proštenjarske godine u Svetištu Majke Božje Remetske. Dvije godine slavili smo uz pandemiju korona virusa i potrese, ali smo našu Čudotvorku Remetsku slavili i u tim posebnim okolnostima. Ovogodišnje otvorenje proštenjarske godine biti će opet pod posebnim okolnostima, zbog obnove našeg Svetišta od posljedica potresa. Na našu radost, sva će slavlja Uskrsa i Uskrsnog ponedjeljka biti u Šatoru susreta. Uskrs će se proslaviti tradicionalnom uskrsnom procesijom, a Uskrsni ponedjeljak zajedno s našim hodočasnici. U prilogu su dvije fotografije

Uskrsne procesije iz 1965. godine za vrijeme prvog karmelićanskog župnika, pokojnog o. Ivana Keravina i dio procesije s kipovima Majke Božje koju nose remetske djevojke, Katarina Keber, Đurđica Zubak i Nada Šušnić, a kip Isusa nose Bukovčani Željko Rusan, a u sredini sada pokojni o. Vjenceslav Mihetec koji je tada bio student, te kasnije karmelićanin koji je obnašao u Redu različite službe.

Predanost zborovođa Majci Božjoj

Autor: Zlatko Šušnić

Božiću 2021. navršilo se deset godina otkako mo. Tomislav Habulin vodi Mješoviti pjevački zbor, a isto tako i Goran Kanceljak koji vodi Dječji župni zbor na misama s obitelji i djecom, isto tako Zbor mladih koji vode i sudjeluju u animiranju mise za mlade. Mo. Tomislav uspio je ujediniti zborove Gračana, Bešića i Remeta za vrijeme hodočašća u Mariju Bisticu i zajedničkim pjevanjem uveličati hodočasničku misu. Bivši rektor svetišta Majke božje Bistričke nije skrivao svoje oduševljenje pjevanjem kojim su uveličali misno slavlje što je na kraju i posebno istaknuo, kojom ljepotom su hodočasnici proslavili svoju pobožnost kod Majke Božje Bistričke.

Što mogu činiti kada mi je teško?

»Udarili smo glavom o zid«

• *Hrabro samo, ne bojte se!
Ave crux, spes unica! (Zdravo,
križu, nado jedina)*

Autorica:
Jadranka
Bizjak Igrec

onekad se svi nalazimo u teškim životnim situacijama, kad smo tužniji, zabrinutiji i uznemireni. To je zajedničko iskustvo djece i odraslih. Razlikujemo se po tome kako doživljavamo i proživljavamo takve događaje. Svi naši današnji problemi, traume zbog rata, teške bolesti, smrti bliskih osoba, najave poskupljenja, najave gubitka posla i prihoda, najave ekonomske krize smanjuju otpornost. Rat u Ukrajini treći je krizni događaj u kratko vrijeme kojem smo izloženi. U porastu je, zbog izloženosti stresu anksiozna i depresivna simptomatologija. Neki ljudi se nisu jako uplašili koronavirusa, ali su se jako uplašili potresa i rata. Danas kada jedan dan može sve promijeniti, ne samo naše živote, nego živote cijelog jednog naroda i države svjesni smo da ovaj svijet nije uvijek lijepo i sigurno mjesto za život. Iz sigurne barke zakoračili smo u nemirno more. Dobrim ljudima ne događaju se samo dobre stvari i svi ljudi nisu dobri ljudi. Najveća borba bit će borba za egzistencijalna prava, za osiguranje materijalnih prava dostatnih za preživljavanje u velikim ekonomskim previranjima koja su pred nama. Kao i svaka kriza tako i ova sada, pred nas postavlja nove i za veliku većinu neuobičajene zahtjeve emocionalne prilagodbe. Ujedno nam pruža i priliku da iz nje izađemo bolji i snažniji nego što smo bili. Kao ljudi solidarniji, kao

obitelj povezaniji, kao pojedinci sigurniji u sebe, s novim znanjima o sebi i s novim vještinama za nošenje s nedaćama u životu. Izvanredni trenuci traže izvanrednu vjeru i izvanrednu snagu. Naša nedavna prošlost i iskustvo s ratom utjecali su da snažno doživljavamo i proživljavamo patnju ukrajinskog naroda. Među nama kao i među narodima koji su u povijesti stradali probudio se osjećaj zajedništva, osjećaj koji je vladao u teškim ratnim godinama kada smo bili kao i danas suočeni s postojanjem velikog zla. S vremenom će doći kriza iscrpljivanja, kad se ljudi suoče s posljedicama socijalne distance, gubitka najmilijih uslijed korone, kad se osjete bespomoćnima, kad kod kuće još uvijek gledaju popucale zidove, sa zebnjom i strahom gledaju vijesti... Može se dogoditi da se ljudi, koji se dobro suočavaju i nose s jednom, drugom ili trećom stresnom situacijom, jednostavno se slome na nekoj sitnici, dođu do točke kad više nemaju unutarnje snage ili vanjske podrške. To je kumulativno djelovanje stresa, proces koji je postupan, koji se taloži vremenom. I u društvu dolazi do zamora suosjećanja, zamora pomaganja, zamora vlastitom situacijom. U tim je okolnostima jako važno biti strpljiv i uviđajan prema drugima.

Umijeće življenja

Kako ne bismo izgubili čovjekoljublje, budimo prije svega ljudi, razvijajmo empatiju, njegujmo moralne vrijednosti, razlikujmo dobro od lošeg, učimo mlade poznavanju temeljnih ljudskih prava i sličnosti koje postoje među svim ljudima, naučimo ih da predrasude (negativni stavovi prema članovima neke skupine kojoj pojedinac osobno ne pripada) i stereotipi (neopravdana uvjerenja o nekoj osobi ili skupini ljudi) odmažu. Situacija s pandemijom koronavirusa će trajati, a ni posljedice potresa i strah od novih potresa neće nestati preko noći. Puno je tu muke bilo. U takvim okolnostima potrebno je pravo misliti i biti odlučan u svom djelovanju. Postoji strah da će naša odlučnost, hrabrost i predanje biti poljuljani, naša jakost protiv navale slabosti da će pokleknuti. Potrebno je dobiti

najvažniju bitku jer danas više nema bezbrižne radosti i samo ugone i lijepih trenutaka. Potištenost i zlovolja ne pomažu u umijeću življenja. »Udarili smo glavom o zid« i sada moramo učiti živjeti za sebe, svoju djecu i budućnost.

Hrabro samo, ne bojte se!

Je li i tebe strah? Zašto plačeš? Bojiš li se? Samo su neka od pitanja koja djeca mogu postavljati. Dobro je podijeliti svoje osjećaje s djetetom, dati do znanja da je dopušteno bojati se, biti tužan, ljut, zbunjen. Mlađa djeca ne trebaju gledati nasilne događaje, niti je potrebno govoriti o događajima o kojima ne pitaju. U razgovorima o ratu pred djecom potrebno je biti oprezan, kao i smanjiti izloženost uznemirujućim sadržajima. To je jednako dobro i za odrasle i za djecu kao i razgovori o strahovima, nelagodi, zabrinutosti. Razgovor je najbolja metoda za smanjenje stresa, zabrinutosti, tuge i brige. Na djecu jako utječe ponašanje odraslih: od govora tijela, tona glasa, izraza lica, ponašanja. Znaju i osjećaju uznemirenost roditelja. Djeca, kao i odrasli mogu reagirati na različite načine. Mogu uopće ne pokazivati znakove uznemirenosti, mogu imati razne psihosomatske teškoće, noćne more ili probleme sa spavanjem i usplj-

vanjem. Mogu imati strah od odvajanja, postati razdražljivi, biti ljuti, prkosni. Mogu se javiti problemi u ponašanju, povlačenje u sebe, tuga, bezvoljnost. Takva ponašanja kratko traju i normalna su reakcija na stres. Starija djeca mogu biti prestrašena zbog onog što vide na društvenim mrežama i mogu se bojati da su u velikoj opasnosti. Pratite ponašanje i osjećaje djece kao i svih ukućana i procijenite je li potrebno reagirati i po potrebi potražiti stručnu pomoć. Normalan je strah u opasnim situacijama jer se osjećamo ugroženo, bojimo se da ćemo biti ozlijeđeni, mi ili netko koga volimo. Tada pomažu razne tehnike relaksacije, od najjednostavnijih tehnika disanja do šetnji, bavljenja nekim aktivnostima, druženja i "strelovite" molitve. Nemojmo se zavaravati da će biti lako. U našim rukama je da odgajamo i učimo generacije za neizvjesnu budućnost. Usmjeravamo ih da prije svega budu ljudi, jer na čovjekoljublju sve počinje i sve završava. Što mogu činiti kada mi je teško? U ovim danima pred nama kada čeznemo dotaknuti najdublju bol ranjene ljubavi, kada smo uronjeni u veličajni spomen muke, smrti i uskrsnuća, boli i nade, djelima i ljubavlju odano služimo.

Shutterstock fotografija

SVRHA OKUPACIJSKE TERAPIJE

Utjecaj ručnog rada na zdravlje

- *Bavljenje ručnim radom savršen je način koncentriranja i zaboravljanja na brige. Osim toga pomaže u razvoju koordinacije i psihomotoričkih sposobnosti te smanjuje stres.*

*Autorica:
Slavica Čutura*

Adanašnjem vremenu straha, panike i krize, s pouzdanjem u Božju providnost, pojedinac želi pronaći svoje mjesto pod Suncem. Posebne teškoće koje nas pogađaju potrebno je rješavati s duhovnikom, ali i samostalno svaka osoba sebi može pomoći s iskorakom u okupacijskoj terapiji. Ona se može ostvarivati kroz molitvu i niz drugih oblika djelovanja poput učenja raznih tehnika ručnog rada. Rad rukama ima vrlo dobar terapijski učinak.

Ljudi vole biti kreativni u svoje slobodno vrijeme, posebno u vrijeme blagdana kada izrađuju darove za prijatelje i obitelj. Divan je osjećaj kada daruješ nešto napravljeno vlastitim rukama. Osim toga ručni rad vrlo pozitivno utječe i na naš mozak. Osobito pomaže djeci da postanu cjelovitije osobe te potiče njihovu kreativnost i maštu. Ujedno poboljšava njihove fizičke i emocionalne sposobnosti jer pri izradi ručnih radova istodobno koriste um, oči i ruke.

Uvijek kada sudjelujemo u aktivnostima koje potiču učenje naše neuronske mreže u mozgu se stimuliraju i ojačavaju. Kao rezultat toga smanjuju se učinci demenci-

je i Alzheimerove bolesti a kognitivne aktivnosti rade na manjoj razini stresa. Čak i pokret očiju koji prati rad pletenja niti na mrežici s jedne na drugu stranu, može nas opustiti, takav pokret očiju zapravo je tehnika koja se koristi u jogi. Ujedno, ručni rad vam može odvući misli od nekih štetnih navika poput pušenja, alkoholizma, neumjerenosti u hrani ili opsesivnoj kontroli. Sveobuhvatno ručni radovi imaju direktnu vezu s cjelokupnim zdravim životom.

Sva ta umijeća, koja obuhvaćaju izradu predmeta ručnim radom, vrijedna su tradicionalna znanja iz kojih je s vremenom nastala primijenjena umjetnost, umjetnički obrt i dizajn. Danas su industrijska postrojenja tehnološki razvijena te omogućavaju masovnu proizvodnju dok ručni rad podrazumjeva stvaranje unikatnih djela. Originalnost i šarm koji su utkani u rukotvorinu, pričaju priče o čaroliji stvaranja. Na taj način mašta preko vrijednih ruku pretvara ideje u materiju. To je vrlo izazovan proces koji zahtijeva usmjerenu pažnju i ljubav prema onome što se radi.

Ručni rad je izvrstan za naš mozak jer:

- *potiče kognitivni razvoj*
- *djeluje opuštajuće i smirujuće*
- *poboljšava sposobnost fokusiranja pažnje i misli na zadatak ispred nas*
- *potiče dosljednost i ustrajnost*
- *razvija koordinaciju između osjetila: ruka-oko, prostorna percepcija i motoričke sposobnosti*
- *potiče kreativnost*
- *poboljšava samopoštovanje*
- *smanjuje simptome depresije*

Betsan Corkhill, britanski fizioterapeut, proveo je istraživanje o učincima pletenja na zdravlje na više od 4 545 ljudi koji pletu u Velikoj Britaniji. Rezultati pokazuju značajnu povezanost između frekvencije u kojoj su sudionici pleteli i njihovog raspoloženja – ljudi koji češće pletu sretniji su i smireniji. Zapravo, za puno ljudi su učinci pletenja bili opuštanje i poticanje kreativnosti.

Prema dr. Sharon Gutman, profesorici Radne terapije na Sveučilištu u Kolumbiji, sve aktivnosti koje su povezane s neurološkom funkcijom mogu se razvrstati u tri kategorije:

- *one koje aktiviraju centar (osjeta) nagrade u mozgu (oslobađaju dopamin i izazivaju osjećaj sreće i užitka)*
- *one koje čuvaju kognitivno funkcioniranje kako starimo*
- *one koje potiču opuštanje*

Nadalje, Gutman potvrđuje da aktivnosti poput glazbe, crtanja, meditacije, čitanja i ručnih radova mogu stimulirati neurološki sustav. Uz to, ove aktivnosti mogu neutralizirati učinke bolesti povezanih sa stresom i smanjiti rizik od demencije.

OD BOŽIĆA 2021. DO USKRSA 2022.

PROSINAC

27. prosinca

Započelo se s blagoslovima obitelji. I ove godine je radi pandemije koronavirusa blagoslov u posebnim okolnostima.

31. prosinca

Večernja misa zahvalnica slavljena je na kraju godine, ali i proslava bračnih jubileja. Bilo je ukupno 5 parova, od kojih je troje slavilo 50 godina braka, a dvoje 25 godina. Misu je predslavio remetski župnik. Na kraju je pročitana već tradicionalna statistika za 2021. godinu.

SIJEČANJ

13. siječnja

U danima, kako se približava zatvaranje remetske crkve i samostana radi konstruktivne obnove, župnik o. Čirko dao je izjave u nekoliko medija koji su se emitirali ili će se prikazivati narednih dana: HRT (Mir i dobro), Laudato TV, Hrvatski katolički radio, Radio Mir Međugorje, Radio Sljeme. Također razni internetski portali katoličke provenijencije su prenijeli vijest.

14. siječnja

Započelo se s dovođenjem nužnih stvari za početak konstruktivne obnove za crkvu i samostan.

16. – 17. siječnja – CJELONOČNO KLANJANJE

Svečanom misom koju je predslavio remetski prior o. Vinko Mamić započeo je cjelonoćni molitveni program povodom početka konstruktivne obnove remetske crkve i samostana i zatvaranja crkve. Koncelebrirali su remetski župnik, o. Ivan Živković, a sudjelovao je i đakon o. Ante Jakus u prepunoj crkvi u kojoj se mogla osjetiti duboka emotivnost zbog zatvaranja. Remetski zbor sa maestrom Tomislavom Habulinom uzveličali su misu pjevanjem.

Nakon izlaganja Presvetog, molitveni program bio je raspoređen. Prvi dio do 21 sat predmolio je o. Antonio-Mario Čirko, remetski župnik i upravitelj svetišta. A Josip Čulumović i prijatelji pjevali su prigodne pjesme. U 21 sat započelo se s molitvom krunice radosnih otajstava. Potom je klanjanje animirao o. Marko Maglić, a pjevala je župljanka Marija Renić. U 23 sata molila su se žalosna otajstva. Đakon Ratko Podvorac animirao je klanjanje do iza ponoći. Tijekom noći bili su molitveni trenuci u 2.30; 3.30 i 4.30.

U 5.15 bogoslovi su molili slavna otajstva krunice, a potom su uslijedile pjevane litanije i svečano pohranjivanje Presvetog oltarskog sakramenta. Potom je u 6 sati započela misa zornica koju je pjesmom animirao remetski zbor pod ravnanjem maestra Tomislava Habulina. Misu je predslavio remetski župnik i upravitelj svetišta o. Anto-

nio-Mario Čirko, a koncelebrirali su o. Ilija Tipurić i o. Ivan Živković. O. Marko Maglić bio je ceremonijar, a đakonsku službu vršio je o. Ante Jakus. Također sudjelovali su i remetski bogoslovi. U uvodu mise predslavitelj je naglasio slijedeće: »Braćo i sestre, gledatelji Laudato televizije, slušatelji Hrvatskog katoličkog radija i Radio Marije, svi koji nas pratite preko interneta, nakon što smo se cijelu noć molili klanjajući se Isusu u Presvetom oltarskom sakramentu, započinjemo misu zornicu kako bi upravo u tom molitvenom ozračju dobrome Bogu, a zagovoru Gospe Remetske predali početak obnove ovoga drevnoga svetišta. Hrvatski pjesnik Dragutin Domjanić opjevao je Remete i ugođaj crkvenog prostora u pjesmi Remete:

Tiha je crkva, sva srca se mole,
 Tamjana koluti viju se plavi
 Rumeni rupci se sagnuše niže,
 Bijelo se ruho nad kamenom savi.
 A na oltaru se prinosi žrtva
 Mramor u svijeća se plamenu zlati.
 Tamo je Srce, što svakom je dobro,
 Tamo je Ona, što svima je Mati.

Svetište Majke Božje Remetske, Zagovornice Hrvatske i Ljekarnice nebeske milosno je mjesto koje u ovoj udolini poziva vjernike na molitvu, tišinu i povučenost. Tako je već stoljećima. Ovo je mjesto gdje se moli i zato svaki dio ove crkve na svojim zidovima, freskama, kipovima i oltarima, a ponajviše pred likom Gospe Remetske nosi u sebi povijest molitava, predanja i uslišanja. I to je temelj ovoga svetišta. I danas kada ju promatramo oštećenu i danas ovo svetište uspravno stoji i govori nam o Božjoj ljubavi i brizi, govori nam ovo svetište da imamo svoju Majku koja nas zagovara i liječi naša srca, dušu i tijelo. Neka ova misa bude naše predanje i početak naše obnove ne samo ove crkve, nego i naših duša.«

Propovijed je bila slijedeća: »Na ulaznim vratima remetskog svetišta, stoji uklesan tekst: Zdanje ovo podigla je Marijanska pobožnost! Kako će zapisati pavlinski pisac Kamilo: Prvi pavlini odabraše si prebivalište jedan sat daleko od grada prema sjeveroistoku, u milovidnoj tihoj dolini, zvanj

**CJELONOĆNO
 KLANJANJE U
 REMETSKOM
 SVETIŠTU
 POVODOM
 ZATVARANJA CRKVE
 RADI OBNOVE**
 (sa 16. na 17. siječnja 2022.)

**NEDJELJA - PONEĐJELJAK
 (16.-17. siječnja):**

18.30 Euharistija
 19.30 Svečano izlaganje Presvetoga i molitveni program
 21:00 Radosna otajstva krunice
 23:00 Žalosna otajstva krunice
 05:15 Slavna otajstva krunice
 - litanije
 - blagoslov i pohrana Presvetoga
 06:00 SVEČANA EUHARISTIJA
 07:00 Zatvaranje crkve

Od 17. siječnja navečer euharistije i sva ostala liturgijska događanja slavit će se u natkrivenom vanjskom oltarnom prostoru.

Ovaj poseban događaj cjelonoćnog klanjanja moći će te biti dionici uživo preko aplikacije Majka Božja Remetska: www.zuparemete.net ili facebook Zupa Remete. Svečanu euharistiju 17. siječnja u 6 sati također će prenositi Laudato TV, Hrvatsko katoličko radio i Radio Marija.

Kratki dol. Dolinu okružuju odasvud vinorodni brežuljci, daljnji obronci Medvednice. Ta tiha dolinica, zaklonjena od ostaloga svijeta, bila je kao stvorena za molitvu Bogu u tišini, odijeljena od gradske buke. Draga braćo i sestre, gledatelji Laudato televizije, slušatelji Hrvatskog katoličkog radija i Radio Marije, svi koji nas pratite preko interneta, Božjom providnosti ova crkva, postala je kroz povijest mjesto mnogih milosti i ozdravljenja pod okriljem i zagovorom Gospe

Remetske, Zagovornice Hrvatske kako nosi ovaj naslov od polovice 17 stoljeća. Iskustvo ozdravljenja na duši i tijelu pred Gospinim kipom, hodočasnici će Gospu nazvati kao Farmakopea celestis – Ljekarnice nebeska.

U ovaj rani jutarnji sat, želim vam progovoriti iz dubine srca i duboke poniznosti. U ove dvije godine svjedok sam tolikih milosti koje su svjetionik ohrabrenja u ovim vremenima kušnji. Promatram unatrag onaj datum 19. ožujka 2020. godine, svetkovinu svetog Josipa kada se zadnji put slavila misa s vjernicima radi izolacije zbog pandemije uzrokovane korona virusom. Svi smo ostali zbunjeni i zatečeni nečim novim i nepoznatim, no tješili smo se da će crkva biti otvorena za osobnu molitvu. No tada, 22. ožujka u 6.24 Zagreb i Remete pogodio je snažan potres. Buka koja je izvirala iz dubine zemlje i sve se više približavala površini uzdrmla je zidove tolikih domova, zgrada, ustanova i crkava. Ali još više uzdrmla je mnoge ljudske duše. Taj dan nakon više od 100 godina nije se slavila misa u crkvi, ali se je sa ovoga mjesta, pored ovoga oltara dalje nastavilo moliti i toga 22. ožujka. Prva molitva nedugo nakon potresa iz ovoga svetišta bila je upućena za djevojčicu Anu-mariju Carević koja je stradala u potresu. A uvečer istoga dana molila se je krunica zajedno sa tisućama vjernika preko medija. I molitva nije utihnula s ovoga mjesta. A 30. ožujka 2020. u oštećenoj crkvi nastavilo se ponovno s misama sve do jutros. Do ovoga današnjega jutra svjedoci smo bili i Petrinjskog potresa 29. prosinca 2020. i novih stradanja. A svakodnevno smo i svjedoci pandemije koja nikako da prođe, ali imam jednu vijest ohrabrenja za svakoga od nas: Ne brinite, jer sve prolazi, a samo Bog ostaje. Tako će proći i ova pandemija, proći će i ovo vrijeme obnove koje nam predstoji. Ali ne dopustimo da prođe pored nas naše crkveno zajedništvo. I simbolika toga zajedništva neka bude Šator sastanka koji smo postavili pored crkve na vanjskom oltarnom prostoru. Zato ohrabrimo se svi. Predajmo Isusu i Gospi Remetskoj sve naše strahove. Strahove od zaraze koji su nas učinili bolesnima na duši i psihi da mnogi izbjegavaju jedni druge. Predajmo Isusu sve bolesne, umiruće. Predajmo Isusu sve naše nesigurnosti i pitanja. Mnoge stvari nećemo nikada do kraja razumjeti, ali jedno možemo razumjeti da nas Bog voli. Zato hrabri budite, ne boj te se jer kako kaže Psalam 27: Gospodin mi je svjetlost i spasenje, kada da

se bojim. Gospin je štit života moga pred kime da strepim... Vjerujem da ću uživati dobra Gospodnja u zemlji živih. U Gospodina se uzdaj, ojunaci se, čvrsto nek bude srce tvoje: u Gospodina se uzdaj! Uskoro ćemo zaključati ovu drevnu crkvu Majke Božje Remetske, Zagovornice Hrvatske i Ljekarnice nebeske, od toga trenutka mjesto našega okupljanja biti će Šator sastanka koji je napravljen pored ove crkve. Zato ovo nije danas kraj nečega, nego početak novih milosti. U starome Zavjetu Šator je bilo mjesto gdje je Bog živio među svojim izabranim židovskim narodom na putu kroz sinajsku pustinju.

U knjizi Izlaska čitamo (Izl 33, 7-11): Mojsije uze Šator i razape ga izvan tabora, daleko od tabora. I nazva ga Šator sastanka. Tko bi se god htio obratiti Jahvi, pošao bi k Šatoru sastanka, koji se nalazio izvan tabora.

Tako će odsada Isus prebivati u šatoru. Neka to bude mjesto hodočašća, neka to postane mjesto našega obraćanja Isusu, mjesto duhovnih ozdravljenja i mnogih milosti. Neka postane mjesto duhovne obnove. Građevine mogu nestati, ali Bog ostaje tamo gdje je srce otvoreno i predano. A gdje je Isus tu je i Marija. Bez obzira gdje se nalazili u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, Njemačkoj, Austriji, Australiji, Kanadi, Južnoj Africi i još iz mnogih zemalja iz kojih se javljate i dalje će te moći biti dionici svih misnih slavlja i događanja i po otvorenosti srca mnogih milosti sudjelujući preko televizijskog prijenosa, radija ili interneta.

Bogu smo zahvalni na milosti konstruktivne obnove ove crkve i samostana koja će ne znamo koliko dugo vremena trajati, ali i ta obnova je slika našega duhovnoga života. Obnova koja ne smije nikada prestati, nego uvijek treba ići naprijed i nešto novo popraviti ili promijeniti u svome životu.

Zato je ova crkva simbol našega života u kojemu prebiva Bog i Marija kao naša zagovornica i ljekarnica. Znači potresi mogu oštetiti i porušiti, ali uvijek ostaje šator sastanka koji je tamo gdje je prisutna vjera, ufanje i ljubav. Zato je Šator sastanka u svakome domu koji ima otvoreno srce, na svakome radnom mjestu gdje se želi raditi iskreno. Šator sastanka je također i čitava naša Domovina koja je pozvana na duhovnu obnovu, međusobnu ljubav i poštivanje po Zagovoru naše nebeske Majke, Zagovornice Hrvatske.

U knjizi Otkrivenja čitamo: I začujem jak glas s prijestolja: »Evo Šatora Božjeg s ljudima! On će

prebivati s njima: oni će biti narod njegov, a on će biti Bog s njima (Otk 21, 3). To neka bude naša poruka ne samo u kontekstu zatvaranja i početka konstruktivne obnove, nego poruka za sve nas, za čitav hrvatski narod i za čitavi svijet: Bog koji prebiva s nama. Mi smo njegov narod, a On je Bog s nama. Amen.«

Na kraju mise učinio se je simboličan oprostaj od crkve. Vjernici su izašli na glavni izlaz crkve, a iza njih svećenici i poslužitelji nakon što se je ogolio oltar i ponijeli svijeće, križ, misal, oltarnik i cvijeće. A predslavitelj je nosio ciborij s Presvetim. Sakristan župe i svetišta br. Željko Bezić je potom zaključao glavna vrata crkve i time je službeno započela konstruktivna obnova. Sve je bilo popraćeno pjesmom »K suncu prosi vsaka roža«.

Taj isti dan po prvi puta nakon zatvaranje crkve bio je u Šatoru sastanka redoviti nagovor i krunica koju prenosi Laudato TV ponedjeljkom, te misa. U svome nagovoru prije krunice remetski župnik je izrekao slijedeće misli:

»Draga braćo i sestre, gledatelji Laudato TV, svi koji nas pratite preko interneta. Nalazimo se u Šatoru sastanka sa Gospodinom, na ovom vanjskom oltaru koje će za jedno neodređeno vrijeme postati mjesto naše molitve, zajedništva i predanja. Jutros smo s misom zornicom, nakon cjelonoćnog klanjanja zatvorili remetsku crkvu koja započinje sa konstruktivnom obnovom. Danas sam pun emocija. I mnogi su također pustili suze. Mnogi su vezani na ovo mjesto, crkvu jer su doživjeli puno milosti, duhovnih iskustava, tjelesnih i duhovnih ozdravljenja. No sjetimo se da svetišta stvaraju vjernici svojom vjerom i iskrenim i otvorenim srcem. No, i mi smo dalje pored crkve, svega nekoliko metara u ovom šatoru sastanka sa Gospodinom. Ponavljam, važno je naše pouzdanje, vjera u Gospodina. Kao i Blažena Djeвица Marija, koja bez obzira gdje se je nalazila ona je bila puna milosti jer je živjela iz vjere, ufanja i ljubavi, bilo u Nazaretu, bilo u Betlehemu, bilo u Egiptu kada su morali bježati. Bog se ne ograničava mjestom, on se daruje tamo gdje je vjera. Upravo na tu vjeru htio bih nas sve potaknuti sa raznim povijesnim svjedočanstvima čuda Gospe remetske koji su se dogodili.

Remetsko svetište prepuno je čuda duhovnog i tjelesnog ozdravljenja. Mnogi su ovdje našli svoju utjehu. Kroz čitavu povijest mogu se pratiti tragovi majčinske ljubavi remetske Gospe. Ispod pjevališta

u crkvi nalaze se slikani medaljoni u kojima su prikazana čuda Gospe remetske. Prikazani događaji datirani su od »oko 1250.« do 1747. godine, njih ukupno 45. U ovom djelu emisije poslušat ćemo neka od tih čuda.

Neka nam svjedočanstva pomognu da još više rastemo u ljubavi prema našoj nebeskoj Majci.

- Ignacije, sin Nikole Peresića iz Mlake, silom slučaja ubodom mišića na jedno oko posve je oslijepio, blagom pomoću sv. Majke, zadobio je vid oka, godine 1746.

- Sinčić Gospodara Utvrde Medved iz mržnje prema svojoj dojilji bio je zadavljen od nekog dvorjanina svježom šljivom, donesen u remete i postavljen pred oltar sv. Kipa poslije tri dana vraćen u život oko godine 1250.

- Pavao Valenčić, dugo je trpio zlostavljanje i strahove zlih duhova. Zlokobne utvare odagnao je Marijinom pomoću 1662.

- Matiji Prigorcu, jedne noći zgrčena ruka, oštećena zbog „donjeg polipa“, pomoću Remetske Bogorodice ozdravila 1665.

- Martin Cvetkovec, pet godina je trpio bol u glavi, učinivši ipak zavjet Remetskoj Djevici, oslobođen 1661.

- Barbara Bartulićka iz Brdovca, rodila mrtvo dijete, smjerno zazvala Uzvišenu Zaštitinicu, i dijete je odmah oživjelo 1662.

- Gašpar Zvonar, po cijelom tijelu prosut čirevima poput gube, utekao se Remetskom Joradnu, opraio se i zadobio zdravlje 1661.

- Uršula Rogutka, zagrebačka građanka čitavu godinu je javno slabila – venula, zavjetovavši se Remetskoj Majci milosti, smjesta su joj se povratile snage i savršeno zdravlje 1737.

- Toma Karajnički, stubički kmet, uboden nožem u grudi od druga natjeranog da ga ubije, ali je po Mariji remetskoj kao po milosrdnoj Samaritanki ozdravio godine 1659.

- Kršćanski vojnik iz tursko zarobljeništva oslobodio se pomoću Remetske Pomoćnice, 1636.

- Bartolomej Unčina pet godina lišen vida i pritisnut teškim bolom grla, zavjetovavši se ovdje, ozdravio 1638.

- Ivan Koliman iz Štajerske, iz župe Čatež mučen duševnom bolešću, zavjetovavši se, pomoću Marije Remetske, oslobodio se ove bijede i izvršio zavjet 1727.

- Neki čovjek cijelu godinu potpuno lišen vida, po Mariji Remetskoj, Izvoru svjetlosti, zadobio

svijetlo očiju 1626.

Ovo su samo od nekih svjedočanstava koja se nalaze na oslicima u crkvi. Svjedočanstva su jako bitna. Riječi imaju svoju težinu samo ako su istinite. A svjedočanstvo svjedoči istinu da je Bog onaj koji čini čuda, da je Marija posrednica čuda i od svoga Sina Isusa darovana da bude naša Ljekarnica duše i tijela.

Neka se i nadalje, i u ovome Šatoru sastanka događaju razne milosti i čuda.

Sada ćemo moliti zajedno krunicu, prvi puta ponedjeljkom u ovome šatoru. Neka to bude početak mnogih novih krunica i mnogih milosti koje nam Gospodin priprema darovati po zagovoru Gospe Remetske, Zagovornice Hrvatske i Ljekarnice nebeske.«

A na misi propovijed je bila slijedeća: »Večeras slavimo prvu misu poslije zatvaranja remetske crkve u Šatoru sastanka, na vanjskom oltarnom prostoru, nakon što smo zatvorili crkvu radi konstruktivne obnove. I baš na taj prvi dan crkva se spominje sv. Antuna pustinjaka čiji se kip nalazi na glavnom oltaru Majke Božje Remetske u crkvi, ali i na pročelju remetske crkve. Ovaj svetac bio je jedan od zaštitnika pavlinskog reda koji su nekada obitavali ovo sveto mjesto, a danas na njemu žive karmelićani. Kao karmelićani danas smo čuvari ovoga svetoga mjesta, duhovne oaze koja je natopljena neizmjernim brojem milosti i Gospina zagovora.

Remete su, kao i mnogobrojna svetišta mjesto gdje obnavljamo radosnu vijest Božje ljubavi i spasenja za svakoga čovjeka. Zato nova vijest, nikako se ne može spojiti sa nečim starim koje je manje i nesavršeno. Zato Isus i govori da ne priliči stavljati nove zakrpe na staro sukno niti novo, nesavrelo vino u stare mješine.

Treba čuvati staru baštinu, stare običaje, ali sve ono prijašnje treba se oblikovati u još nešto bolje i plodonosnije. Kao što su lijepa stara vremena kada se je u školi učilo neko gradivo. Sada to gradivo treba pretočiti u konkretan život i oploditi novim djelima.

Draga braćo i sestre, mi se sada nalazimo pored remetske crkve, pod ovim šatorom. Živimo u novim posebnim vremenima u kojima čovječanstvo nije nikada živjelo i imalo na ovakav način kušnje. Živimo u vremenu kada se ograničava broj ljudi na javnim mjestima, kada se želi spriječiti što manji broj vjernika u crkvama, gdje se navodi

razlog radi zaštite od epidemije. Dok u trgovačkim centrima ili dućanima bez problema se čita da je maksimalni broj 1.500 ili bar nekoliko stotina ljudi.

Ali znate, Bog čini nove okolnosti u ovim vremenima. Baš ovdje dok se slikovito obnavlja građevina remetske crkve, ovdje ima mjesta za sve. Izraelci kada su bili u sinajskoj pustinji okupljali su se oko šatora, svi su sudjelovali u molitvi i Bog ih je poučavao. Nekolicina je mogla unići u šator, ali su na tisuće izraelaca okruživali šator kada su se sastajali u molitvi s Jahvom. Nitko nije bio zakinut. Svi su bili fizički blizu.

Koje li milosti, da imamo ovu prekrasnu udolinu, puno mjesta da i ovdje kod remetske Gospe može doći na tisuće i tisuće vjernika i hodočasnika. Majčinska Gospina ljubav je tako domišljata kako da nas sve okupi oko svoga Sina, a da nam nitko ne može nizašto prigovoriti.

Zato i u vremenima kušnji i križeva, uvijek se pojavljuje poruka radosti koju Isus oertava slikom svadbe, zaručnika i zaručnice, mesijanske gozbe kojoj on predsjedava.

Današnji svetac Antun pustinjak volio je upoznavati mudre i svete ljude. Svaki put kad bi čuo za svetu osobu, otputovao bi je vidjeti. Ali on nije tražio mudre riječi, želio je postati mudar. Stoga, ako bi se divio osobama koje su postojane u molitvi ili pristojnosti ili strpljenju, on bi ih oponašao. Zatim bi se vratio kući.

Tako i mi braćo i sestro, ovdje, na ovome svetome mjestu Gospe remetske, Zagovornice Hrvatske i Ljekarnice nebeske nemojmo samo slušati o Mariji, nego postanimo poput Marije, ljudi molitve, ljudi ljubavi, dobrote, nesebičnosti, ljudi zajedništva i predanja Bogu.

Braćo i sestre, sa ovoga mjesta, našega Šatora sastanka sa Isusom, želim vas ohrabriti. Ne bojte se nevolja, neka vam se srce ne uznemiruje, ne bojte se kušnji i padova, neka vam srce bude predano. Ovaj svijet nam nudi lažne kompromise, da živimo mlako i daleko od Boga. Toga smo svjedoci u zadnje vrijeme.

I sjetimo se da je Bog uvijek s nama. Naš svetac sveti Antun se oslanjao na ime Isusovo da bi se riješio đavla. No jednom ga je borba s đavlom ostavila pretučenoga, njegovi prijatelji su pomislili da je mrtav i odnijeli su ga u crkvu. Antunu je to bilo teško prihvatiti. Nakon jedne posebno teške borbe, vidio je svijetlo koje se pojavilo u grobnici u kojoj

je živio. Znajući da je od Boga, Antun je povikao: »Gdje si bio kad sam Te trebao?« Bog je odgovorio: »Tu sam bio. Gledao sam tvoju borbu. Zato što se nisi predao, bit ću s tobom i čuvati te zauvijek.« Upravo to draga braćo i sestre! Ustrajnost je ključna riječ! Ustrajnost u vjeri, ufanju i ljubavi. Ustrajnost je jednostavno ne odustajati. Ali također ustrajnost nije samo odustajati ili izdržati. Ali za Antuna ustrajnost je značila probuditi se svaki dan s istim žarom kao prvog dana. To znači vidjeti kod sebe, kako danas mogu još bolje služiti Bogu i bližnjemu negoli jučer.

Završimo sa riječima: Isuse molimo te za ustrajnost u našoj vjeri i našoj svakodnevnici. Pomozi nam da se probudimo svaki dan s novim žarom za naš kršćanski život i čežnjom za prihvaćanjem novih izazova umjesto da i dalje samo mirno sjedimo. Neka nam u tome pomogne zagovor Majke Božje remetke i svih svetaca i svetica nebeskih. Amen.«

23. siječnja

Ovaj datum je određen za našu župu kada u ime zagrebačke nadbiskupije molimo za potrebe biskupije, vjernika i osobne potrebe. Cijeli dan je izloženo Presveto. No budući da je ovogodišnji Blagdan klanjanja i klečanja u nedjelju, Presveto je bilo izloženo poslije mise u 12 sati sve do pred misu u 18.30 koju je predslavio dekan remetskog dekanata fra Branko Lipša, župnik župe sv. Lepolda B. Mandića u Dubravi. Prije toga remetski Župnik o. Čirko predmolio je od 17.30 molitvu pred Presvetim, večernje pohvale, te svečani blagoslov sa Presvetim.

VELJAČA

2. veljače

Sa svečanom večernjom misom koju je predslavio remetski župnik proslavio se i oprost od jaslca. Nakon toga uslijedilo je grlićanje uoči proslave sv. Blaža.

3. veljače

Pod večernjom misom u 18.30 sati sudjelovali su zagrebački Bokelji. To je bila njihova 101. proslava nebeskog zaštitnika grada Kotora, kotorske biskupi-

je i starodrevne Bokeljske mornarice sv. Tripuna. Tripundanske svečanosti, kao i istoimene manifestacije u drugim gradovima Hrvatske, Splitu, Dubrovniku, Rijeci i Puli, kao tradicija bokeljskih Hrvata, proglašene su kulturnim dobrom RH i upisane u Registar zaštićenih kulturnih dobara te nominirane za UNESCO-vu listu nematerijalne kulturne baštine čovječanstva. Kult slavljenja maloazijskog Mučenika u Hrvatsku donijeli su Bokelji, koji su se u drugoj polovici XIX. stoljeća doselili u Split. Tradicija proslave njihova patrona oslanja se na milenijsku tradiciju njegova čašćenja u Kotoru. Misu je prenašala i Laudato TV. Na kraju mise bilo je grlićanje.

9. veljače

Članovi Hrvatske komore dentalne medicine sudjelovali su na proslavi zaštitnice dentalne medicine sv. Apolonije. Za njih je bila organizirana posebna misa u 19.30 koja se prenosila također i preko interneta. Misu je predslavio o. Čirko, zajedno sa o. Tipurićem, vlč. Šimunovićem, dekanom KBF-a i duhovnikom Hrvatskog liječničkog društva dentalne medicine i fra Draženkom Tomićem.

12. veljače

Nakon što su počela redovita liturgijska slavlja u Šatoru sastanka prvo krštenje imao je na današnji dan o. Marko Maglić. Krstili su se Tena Pecevski i Marta Josipa Klanjčić.

14. veljače

U obilasku starog samostana koji je u obnovi projektant i remetski župnik o. Čirko, razgledavali su

iznad sakristije prozor koji je otkriven i koji je gledao u crkvu i nekadašnju kapelu koja je srušena u potresu 1880., a na njoj se danas nalazi oltar u Šatoru sastanka. Razgledavajući to mjesto župnik je primijetio grafit Gospe remetske. Iako nema umjetničku vrijednost, ipak je duboki trag religioznosti i oznaka povijesti zadnjih stoljeća.

18. veljače

Kako je počela konstruktivna obnova, stalno se otkrivaju kroz radova neka otkrića. Tako se je započelo sa otvaranjem zidova u sakristiji i otkriven je provozni zid crkve. Također u hodniku pored crkve nađena je niša, na zidu jedan ugravirani mali križ. Sutra je važan događaj micanje kupole tornja. Radi toga će biti zatvorena ulica Česmičkoga od 8 do 16 sati.

19. veljače

Danas je skinuta kupola sa tornja remetske crkve. Iako je padala kiša, vjetra nije bilo, te se je uspjela skinuti bez problema pet i pol tona tešku na visini od 40 metara. Ona sama po sebi je visoka 15 metara, s križem nešto malo više. Kupolu je bilo važno maknuti da bi se sad moglo okolo učvršćivat serklaže i vertikale i sve ostalo.

20. veljače

U župnim obavijestima, Župnik Čirko je obavijestio svoje župljane slijedeće:

»U četvrtak, 17. veljače, objavljena je vijest da će europska komisija Hrvatskoj produžiti rok za korištenje sredstava Fonda solidarnosti za obno-

vu nakon potresa do lipnja 2023. godine. Prvotno je trebalo sredstva potrošiti do lipnja ove godine. Bogu hvala na ovoj vijesti.

Radovi oko konstruktivne obnove obuhvaćaju crkvu, toranj, sakristiju i hodnik pored crkve, stari dio samostana i klizište oko samostana. Jučer je maknuta kupola sa tornja crkve. U srijedu se postavlja veliki kran pored crkve.

Unatoč produljenja rokova, nastoji se raditi što brže, no također to je prilika da se sa obnovom otkrije i nadopuni povijest ovoga drevnoga mjesta. U tom smislu sudjeluju i konzervatori i arheolozi. Osobito s radovima u sakristiji i otvaranjem poda, očekuju se neka otkrića budući da je prostor oko oltara i sakristije najstariji dio svega. Tako smo ovih dana otvorili zid sakristije i došli do originalnog zida prvotne crkve. U hodniku pored crkve otkrivena je skrivena niša, starinski križić ugraviran u zid, te se također otkopavanjem poda kod ulaza ispod tornja došlo do dna temelja i stijene na koju se oslanja dio crkve. Također iznad sakristije i hodnika pored crkve otkriven je jedan prozor koji je gledao prema kapelici Gospe remetske koja se nekada nalazila na ovome mjestu. Prozor je star sigurno bar 5 stoljeća, ali ono što je interesantno da smo na tom prozoru našli grafit lika Gospe remetske zajedno s njezinim retablom. Kada je taj grafit napravljen? Možda je iz 19. stoljeća netko napravio kad je Bolle sve zidao i prekrivao žbukom ili je možda još starije i stoljetnije, te možda nacrtano od nekog pavlina koji je sjedeći kraj prozorčića molio i promatrao Gospin lik te ga tako ucrtao u okvir prozora. Otkriveno je još zanimljivih stvari, te se sa razbijanjem žbuke mogu vidjeti prijašnji obrisi samostana i crkve. Vjerujemo da će se sve dobro uskladiti kako se, kao što smo spomenuli, radovi ne bi odužili, jer su nam rokovi uistinu kratki.«

24. veljače

Danas je dan kada je čovječanstvo ugroženo ratom koji se događa u Ukrajini koju je napala Rusija. U rano jutro počele su odjekivati eksplozije Ukrajinom, a Rusija je pokrenula invaziju u punom razmjeru. Župnik je na večernjoj propovijedi izrekao slijedeću propovijed: »Kroz povijest uvijek je bilo ratova. Ratovi su uvijek plod nečijega pokvarenoga srca. Ali pokvareno i zlo srce izaziva reakciju srca koje ljubi vlastitu domovinu i kada brani ima motiv

ljubavi. To smo iskusili u domovinskom ratu. Rat je zlo u kojemu pate oni koji žele miran život za svoje obitelji i djecu. Ratovi nisu video igra, rat znači razaranje, patnju i smrt.

Čuli smo Markovo evanđelje u kojem nema težih riječi od ovih nekoliko sabranih izreka kojima se opisuje zavođenje na grijeh, javne sablazni i skandali koji proistječu iz grijeha, teška upozorenja spram kazna za one koji zavode i navode djecu, malene na grijeh, koji su drugima poticaj i spoticaj na grijeh.

Koliko ratovi koje provode nasilnici čine da i drugi budu uvučeni u grijeh drugih. Koliko netko može zvesti drugoga da se postane čovjek mržnje. No Isus nas uči Zapovijedi ljubavi prema Bogu i prema bližnjemu. A ljubav znači braniti svoj dom, ali ne uzvraćati istom mjerom i nasiljem koje je osveta. U suprotnom postajemo sablazan.

Učenici se moraju ponašati da se na njima dade odčitati da su oni glasnici novoga poretka, Božjega kraljevstva. Oni moraju u sebi živjeti ono što govore, moraju biti vjerodostojni svjedoci, kao što i na drugoj strani dobrota, ljepota, istina

i u svijetu izvan same Crkve izaraju zraku Božje istine i ljepote.

Braćo i sestre, jutros, više nego ikada osjećamo jednu zabrinutost za budućnost čovječanstva i za mir u svijetu. Mi možemo dati svoj dio. Pozvani smo uz molitvu blagoslivljati, a osobito blagoslivljati ukrajinski ruski narod, sve koji su pogođeni, moliti za poginule i izbjeglice. Blagoslivljati osobito one koji su izazvali ratove. Upravo to... blagoslivljati neprijatelje da se pobijede Isusovim primjerom.

Ne želim više duljiti. Izmolit ću na kraju molitvu za mir pape Ivana Pavla II. No prenijet ću vam i svjedočanstvo... Naišao sam na tu molitvu i odlučio ju izmoliti za ovu Misu, a onda nekoliko minuta iza toga stigao mi je mail u kojem mi se šalje ta ista molitva... Osjećam potrebu iznijeti to svjedočanstvo:

Dragi o. Antonio, već dugo nisam bila ovako uznemirena. Iako je prošlo 30 godina od Domovinskog rata, siječanja mi ne blijede. Vjerojatno je tome kriv i moj posao – nagledala sam se žrtava ratnog bezumlja i otimanja zemlje. I da, bojim se da se ne survamo u ponor III. svjetskog rata.

Tako je prigodna ova molitva koju je napisao naš sv. Ivan Pavao II. Hvala Ti! BTB, V.

Molitva svetog pape Ivana Pavla II:

U ono vrijeme: Kad se Isus približi Jeruzalemu i ugleda grad, zaplaka nad njim govoreći: »O kad bi i ti u ovaj dan spoznao što je za tvoj mir! Ali sada je sakriveno tvojim očima. Doći će dani na tebe kad će te neprijatelji tvoji opkoliti opkopom, okružiti će te i pritijesniti odasvud. Smrskati će o zemlju tebe i djecu tvoju u tebi. I neće ostaviti u tebi ni kamena na kamenu zbog toga što nisi upoznao časa svoga pohoda.« (Lk 19, 41-44) Stvoritelju prirode i čovjeka, istine i ljepote, ja molim, čuj moj glas, jer to je glas žrtava svih ratova i nasilja između individua i naroda.

Čuj moj glas, jer to je glas sve djece koja trpe i koja će trpjeti jer ljudi stavljaju svoju vjeru u oružje i rat.

Čuj moj glas dok te molim da usadiš u srca ljudi mudrost mira, snagu pravde i radost druženja. Čuj moj glas jer ja govorim u ime masa svake zemlje i svakog povijesnog razdoblja, glas onih koji ne žele rat već kročiti stazom mira.

Čuj moj glas i usadi nam snagu da na svaku mr-

žnju možemo uzvratiti ljubavlju, na svaku nepravdu potpunom predanošću pravdi, na svaku potrebu davanjem sebe, na rat – mirom. O Bože, čuj moj glas i daruj svijetu Tvoj vječni mir.

Ivan Pavao II.«

- Taj isti dan u konstruktivnoj obnovi svetišta otkriven je zid pravokutnog oblika u tzv. novim ispovjedaonicama u crkvenom hodniku koji na prvi pogled upućuje na ostatke crkvenog zvonika. U toj istoj prostoriji došlo se i do starinskog poda za koji se isto nije znalo. Vide se još neki nepoznati detalji.

OŽUJAK

2. ožujka

Danas je Pepelnica. Za početak korizme na večernjoj svetoj misi bio je veliki broj vjernika, kao kada se radilo o zadnjoj Dječjoj Polnočki u 20 sati. Tako je bilo i u ostalim crkvama diljem Hrvatske. Osjeća se jedna potreba za mirom, duhovnim ispunjenjem u ovim nemirnim vremenima.

S početkom korizme imamo novo arheološko otkriće. Na mjestu starih ispovjedaonica, uz otkriće konstrukcije koja liči na crkveni toranj, danas je otkriven uza zid nepoznati otvor koji se naslanja na zid vinskog podruma.

Također danas su na ulazu u samostan postavljeni kipovi Gospe Remetske i Sv. Josipa.

3. ožujka

Danas započinju već tradicionalne duhovne obnove četvrtkom. Ovogodišnja tema je: PANDEMIJSKA PITANJA JEDNOG KRŠĆANINA.

RASPORED ODVIJANJA:

18.30: misa s propovijedi

- Nagovor

- Klanjanje pred Presvetim

Prvi susret vodio je p. Boris Jozić. Tema je bila: »Gdje je Bog u kriznim vremenima?«

P. Jozić je (rođen 1989. godine), stupio je u Družbu Isusovu kao svećenik, te nastavio apostolski rad na župi Presvetog Srca Isusova u Zagrebu. I kao svećenik Zagrebačke nadbiskupije djelovao je kao povjerenik za vjernike laike i jedan je od osnivača YouTube kanala s dnevnim razmatranjima evanđelja 'Pod smokvom'. Svojom autentičnom vedrinom, pristupom i konkretnim promišljanjima privlači mnoge. Ostao je zapamćen svojom meditacijom pred 18.000 mladih na koncertu »Progle-

daj srcem« u Areni, gdje je dotaknuo srca mnogih vjernika i ljudi dobre volje.

4. ožujka

Danas je bila pobožnost križnog puta koji se po prvi puta molio na novom križnom putu vanjskog oltarnog prostora.

5. ožujka

Započelo se sa skidanjem krovišta starog dijela samostana.

7. ožujka

S početkom korizme, svaki prvi ponedjeljak u mjesecu biti će mogućnost za one koji su se pripremili sakrament bolesničkog pomazanja. Sve započinje u 17.45 nagovorom i krunicom. 18.30 misa, te bolesničko pomazanje. Klupe su bile sve popunjene i odaziv je bio odličan.

10. ožujka

- Započelo se sa otvaranjem poda u sakristiji. Maknute su pločice, te se vidi zemlja.

- Bila je održana druga korizmena duhovna obnova koju je predvodio vlč. Marko Torbar rođen je 25. travnja 1989. Odrastao je u župi Presvetog Trojstva u Krašiću. Pohađao je Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju i Katolički bogoslovni fakultet u Zagrebu gdje je i diplomirao 2014. godine. Za svećenika je zaređen 2015. Do sada je kao župni vikar djelovao u Župi sv. Nikole u Kustošiji, zatim sv. Martina u Dugom Selu te naposljetku u župi sv. Petra apostola u Zagrebu. A od 2020. preuzeo je župu Pohoda BD Marije

Korizmene duhovne obnove u Remetama

Pandemijska pitanja jednog kršćanina

Misa, nagovor, klanjanje četvrtkom u 18.30 h

3. ožujka: p. Boris Jozić
Gdje je Bog u kriznim vremenima?

10. ožujka: vlč. Marko Torbar
Kako čuvati zajedništvo u vremenima distanciranja?

17. ožujka: vlč. Pavao Mesarić
Prava i kriva pobožnost u vrijeme pandemije

24. ožujka: don David Leskovar
Misli na druge... na Isusov način

31. ožujka: p. Stjepan Horvat
Što je čin ljubavi u vrijeme pandemije?

7. travnja: fra Ivan M. Tomić
Zašto Bog dopušta patnju?

Bolesničko pomazanje 7. ožujka

u Čučerju. Progovorio je na temu: »Kako čuvati zajedništvo u vremenima distanciranja?«

11. ožujka

Nakon što je jučer otvoren pod sakristije, danas je maknut dio zemlje – pijeska koji je bio temelj za pločice, te su se ukazale poslagane cigle na zemlji, te također odvod vode.

14. ožujka

Započelo se sa rastavljanjem i konzerviranjem orgulja.

17. ožujka

Treću korizmenu duhovnu obnova predvodio je vlč. Pavao Mesarić. Tema je bila: »Prava i kriva pobožnost u vrijeme pandemije«. Vlč. Mesarić dolazi iz župe sv. Franje Asiškog u Malom Bukvcu iz Varaždinske biskupije.

19. ožujka

Ovogodišnja svetkovina proslave sv. Josipa slavila se svečano osobito pod misom u 11 sati koju je predslavio remetski prior o. Vinko Mamić. Nakon mise blagoslovlili su se novopostavljeni kipovi ispred remetskog samostana: kip Gospe remetske i kip sv. Josipa.

22. ožujka

Danas su dvije godine od zagrebačkog potresa. U sakristiji je otkriven još jedan lijepo obrađeni zid. A na mjestu nekadašnjih stepenica u starom dijelu samostana koje su maknute i sa iskopavanjem otkrivene su stare kamene stepenice koje se dalje spuštaju, te će se nastaviti sa istraživanjem da se vidi koliko duboko idu u zemlju.

23. ožujka

Počelo se sa skidanjem krovišta iznad sakristije i crkvenog hodnika.

24. ožujka

Četvrtu korizmenu duhovnu obnova predvodio je don David Leskovar, salezijanac i studentski kapelan. Tema je bila: »Misli na druge... na Isusov način... kriva pobožnost u vrijeme pandemije«.

25. ožujka

Na temelju pisma pape Franje, na današnji dan se moli čin posvete čovječanstva, posebice Rusije i Ukrajine Bezgrješnomu Srcu Marijinu. U popratnom pismu papa kaže:

»Dragi brate, prošlo je gotovo mjesec dana od izbivanja rata u Ukrajini, koji svakodnevno uzrokuje golemu patnju tog potlačenog naroda prijeteći, također, svjetskom miru. U ovom mračnom času, Crkva je napose pozvana uteći se Knezu mira i iskazati svoju blizinu pogođenima posljedicama sukoba. Zahvalan sam, u tom smislu, svima koji su se velikodušno odazvali mojim pozivima na molitvu, post i djela milosrđa.

Prihvatajući i brojne zahtjeve naroda Božjega, želim sad na poseban način povjeriti Blaženoj Djevici Mariji sukobljene narode. Kako sam najavio jučer na kraju molitve Anđeoskog pozdravljenja, na svetkovinu Navještenja Gospodinova, 25. ožujka, kanim izvršiti čin posvete čovječanstva, posebice Rusije i Ukrajine, Bezgrješnomu Srcu Marijinu. Budući da dolikuje da mir zazovemo obnovljeni Božjim oprostjenjem, čin posvete bit će dio pokorničkog bogoslužja u Bazilici sv. Petra u 17 sati, po rimskom vremenu. Sam čin posvete bit će održan oko 18:30.

Čin posvete želi biti gesta sveopće Crkve koja u ovom dramatičnom trenutku uzdiže Bogu, preko Njegove i naše Majke, bolni vapaj svih patnika i moli za prestanak nasilja te da bi preporučila budućnost čovječanstva Kraljici mira. Pozivam te da se pridružiš ovom činu pozivajući svećenike, redovnike i ostale vjernike na zajedničku molitvu na svetim mjestima, u petak 25. ožujka, da tako sveti narod Božji jednodušno i usrdno uzdigne prošnju svojoj Majci. Šaljem ti tekst posvetne molitve da

bismo je mogli izgovarati tijekom tog dana u bratskom zajedništvu.

Zahvaljujem ti za pažnju i suradnju. Od srca te blagoslivljam, kao i vjernike povjerene tvojoj pastoralnoj skrbi. Neka vas Isus štiti i Blažena Djevica čuva. Molite se za mene.

Uz bratski pozdrav, pri Sv. Ivanu Lateranskom, 21. ožujka 2022.

Molitva posvete:

»Marijo, Majko Božja i Majko naša, u ovome se času nevolje utječemo tebi. Ti si Majka, voliš nas i poznaješ: ništa ti nije skriveno što nosimo u srcu. Majko milosrđa, toliko smo puta iskusili tvoju brižljivu nježnost, tvoju prisutnost koja donosi novo mir, jer nas uvijek vodiš k Isusu, Knezu mira.

Međutim, mi smo izgubili put mira. Zaboravili smo opomenu tragedija iz prošloga stoljeća, žrtvu milijuna poginulih u svjetskim ratovima. Zanemarili smo napore Zajednice država i izdajemo snove mira naroda i nade mladih. Razboljeli smo se pohlepom, zatvorili smo se u nacionalističke interese, uvenuli smo u ravnodušnosti i onesposobili se egoizmom. Htjeli smo radije zanemariti Boga, živjeti s našim lažima, njegovati agresivnost, zadržati živote i gomilati oružje, zaboravljajući da smo čuvari svoga bližnjeg te istog zajedničkog doma. Ratom smo razorili perivoj Zemlje, grijehom smo povrijedili srce našeg Oca koji nas želi kao braću i sestre. Postali smo ravnodušni prema svima i svemu, osim prema nama samima. I sa sramom govorimo: oprosti nam, Gospodine!

U bijedi grijeha, u našim naporima i u našoj krhkosti, u otajstvu bezakonja zla i rata ti nas, Majko sveta, podsjećaš da nas Bog ne ostavlja, nego nas nastavlja gledati s ljubavlju, željan oprostiti nam i podignuti nas. On je taj koji nam je darovao tebe i položio je u tvoje bezgrješno Srce utočište za Crkvu i čovječanstvo. Po božanskoj si dobroti s nama te nas i u naizgled bezizlaznim situacijama povijesti nježno vodiš.

Utječemo se dakle tebi, kucamo na vrata tvoga Srca mi, tvoja draga djeca, koju se ne umaraš posjećivati u svako doba i pozivati na obraćenje. U ovome tamnome času dođi nam pomoći i utješiti nas. Ponovi svakome od nas: »Nisam li možda prisutna ovdje ja, koja sam tvoja Majka?« Ti znadeš kako razvezati vezove našega srca i čvorove našega vremena. Darujemo ti naše povjerenje. Sigurni smo da ti, osobito u trenutku kušnje, ne odbijaš naše molitve i dolaziš nam u pomoć.

Tako si učinila u Kani Galilejskoj, kada si požurila trenutak Isusovog posredovanja te si uvela u svijet njegovo prvo znamenje. Kada je slavlju prijetio kraj, u žalosti si mu kazala: »Vina nemaju« (Iv 2,3). Majko, ponovi to Bogu opet, jer danas smo iscrpili vino nade, iščezla je radost, razvodnilo se je bratstvo. Izgubili smo čovječnost, rasuli smo mir. Postali smo sposobni za svako nasilje i razaranje. Žurno nam treba tvoj majčinski zahvat.

Primi stoga, o Majko, ovu našu prošnju.

Ti, Zvijezdo mora, ne dopusti da potonimo u ratnoj oluji.

Ti, Škrinjo novoga saveza, nadahni planove i putove pomirenja.

Ti, »Zemljo Nebeska«, ponovno donesi Božju slogu u svijet.

Iskorijeni mržnju, smiri osvetu, nauči nas oprost.

Oslobodi nas od rata, sačuvaj svijet od nuklearne prijetnje.

Kraljice Krunice, probudi u nama potrebu za molitvom i ljubavlju.

Kraljice ljudske obitelji, pokaži narodima put bratstva.

Kraljice mira, isprosi svijetu mir.

Tvoj plač, Majko, neka pokrene naša otvrdnula srca. Suze koje si za nas prolila neka učine da procvjeta ova dolina koju je naša mržnja isušila. I dok zveckanje oružja ne štiti, tvoja molitva neka nas raspoloži za mir. Tvoje majčinske ruke neka zagrlje one koji pate i koji bježe pod naletom bombi. Tvoj majčinski zagrljaj neka utješi one koji su primorani napustiti svoje kuće i svoju Domovinu. Tvoje ožalošćeno Srce neka nas potakne na suosjećanje te nas odvaži da otvorimo vrata i da se pobrinemo za ranjene i odbačene ljude.

Sveta Majko Božja, dok si pod križem stajala Isus ti je, gledajući učenika pored tebe, rekao: »Evo ti sina« (Iv 19,26): tako ti je povjerio svakoga od nas. Zatim učeniku, svakome od nas, reče: »Evo ti majke« (r. 27). Majko, želimo te sada primiti u naš život i u našu povijest. U ovome času čovječanstvo, iscrpljeno i uznemireno, stoji s tobom pod križem. Ima potrebu povjeriti se tebi, po tebi Kristu se posvetiti. Ukrajinski i ruski narod koji te časte s ljubavlju, utječu se tebi, dok tvoje srce kuca za njih i za sve narode pogođene ratom, glađu, nepravdom i bijedom.

Mi zato, Majko Božja i naša, svečano povjera-

vamo i posvećujemo tvom bezgrješnom Srcu nas same, Crkvu i svekoliko čovječanstvo, a na poseban način Rusiju i Ukrajinu. Primi ovaj naš čin kojeg izvršavamo s povjerenjem i ljubavlju, učini da prestane rat, providi svijetu mir. Ono »da« koje je niknulo iz tvoga Srca otvorilo je vrata povijesti Knezu mira; vjerujemo da će iznova, posredstvom tvoga Srca, doći mir. Tebi dakle posvećujemo budućnost cijele ljudske obitelji, potrebe i očekivanja naroda, tjeskobe i nade svijeta.

Neka se po tebi na Zemlju izlije božansko Milosrđe i neka slatki otkucaj mira ponovno odjekuje našim danima. Ženo onoga »da«, nad koju je sišao Duh Sveti, donesi među nas Božji sklad. Napoji naše usahnulo srce, ti koja si »živo vrelo nade«. Vezla si Isusu tkivo čovještva, učini i nas tkalcima zajedništva. Hodila si našim putevima, vodi nas stazama mira. Amen.«

Svečanu večernju misu predslavio je remetski župnik. U propovijedi je rekao slijedeće:

»Ne možemo si gotovo niti predstaviti da je utjelovljenje, taj temeljni i najvažniji događaj za ljudsko spasenje, bio navješten tako jednostavno, tiho i skromno jednoj isto tako jednostavnoj i skromnoj ženi. Ovdje nema nikakvog spektakla, nema tzv. svijetala reflektora pred mnoštvom ljudi. U tišini nazaretske skromne kućice događa se čudo na čudima. Ljubav se spušta u krilo Marijino i Isus postaje dio nas. Dovoljna je bila Marijina riječ: Evo službenice Gospodnje neka mi bude po tvojoj Riječi!

Upravo danas Papa Franjo poziva i posvećuje Rusiju i Ukrajinu, ali i čitavo čovječanstvo Bezgrješnom Srcu Marijinu. Ova posveta je veoma važna jer svi se nakon mjesec dana rata u Ukrajini osjećamo ugroženi i shvaćamo da uništenje čovječanstva može se dogoditi u trenu i to da čovjek uništi drugoga čovjeka. Vidi se đavolska mržnja na čovječanstvo gdje zlo želi zavesti čovjeka da mrzi svoga bližnjega. Zato je današnja posveta na ovu svetkovinu toliko znakovita gdje se Bog Utjelovljuje i hita da nas spasi.

Tu tajnu Utjelovljenja opisala je Anamarija Carević koja je otišla u nebo Isusu i Mariji u zagrljaj 23. ožujka 2020. godine nakon zagrebačkog potresa 22. ožujka. Taj tekst neka bude ova današnja propovijed. I zahvaljujem majci Nataši od Anamarije koja je večeras među nama i koja mi je dala promišljanje svoje kćeri:

D u š e Sveti, molim te da mi daš snage da kroz ovaj Letcio Divina budem bolja osoba i da mi daš ljubav koju si dao Mariji.

B o ž e , hvala ti što si nam dao svoga Sina da nam pokaže ono dobro u svijetu i što mi svaki dan pružaš ljubav, sreću i brigu za druge.

Pročitala sam tekst o navješćaju Isusova rođenja. Izabrala sam taj tekst jer je u meni probudilo pitanja: Što bi se dogodilo da je Marija odbila anđela? i Koliku je žrtvu ona ponijela za nas?

Shvatila sam da je ona svoju budućnost na neki način stavila na »kocku« za sve nas, ona tu nije mislila na sebe i kakvu će korist imati, nego na sve nas i na našu korist. Ona se u početku bojala, ali nije odustala, a to i mene potiče da kada sam u strahu ili kada mi je teško ne odustanem i ne pokleknem na tom »ispitu« nego iz tog »ponora« izađem još jača i snažnija.

Evo, Isuse hvala ti što se boriš sa svim mojim manama i što si uvijek i bit ćeš moj jedini najbolji prijatelj koji me nikada neće napustiti. Hvala ti Marijo što si bila jaka i na ovaj svijet donijela nešto najvrijednije.«

- Otkrivena su nova arheološka otkrića. Na sjevernoj strani samostana gdje se uređuje potporni zid otkrivena je zakopana konstrukcija. Vidi se cigleni lučni nadvoj od vrata ili prozora neke prostorije. Slijede daljnja istraživanja. Pretpostavlja se da su to ostaci Korvinove kule koja je bila opasana jakim zidom (1485. g.).

26. ožujka

Danas je trebao biti koncert i duhovno molitveni susret Stjepa Gleđ Markosa koji je radi zdravstvenih razloga odgođen. Sve je prebačeno na 30. travnja 2022.

28. ožujka

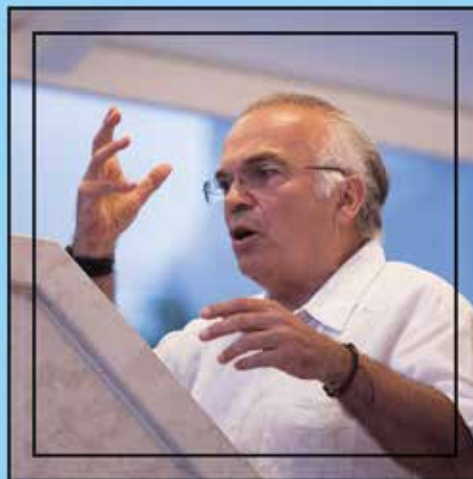
Po treći put u Remetama došao je propovijedati i svjedočiti poznati evangelizator Marino Restrepo. Progovorio je na temu: »Uloga Blažene Djevice Marije u duhovnom boju«. Rođen je u Kolumbiji. Od 16 godine živio je u drogi, promiskuitetu, magiji i svim ostalim porocima. Godine 1997. bio je otet, te je proživio šest mjeseci mukotrnog zatočeništva u prašumi Anda. Usred te patnje doživio je susret s Isusom, tijekom kojega su mu darovana mnoga duhovna iskustva. Od tada je postao svjedok Božje ljubavi i katoličke vjere diljem svijeta.

30. ožujka

Maknuta su zvona iz tornja crkve. Od otkrića o kojima smo pisali na sjevernom dijelu nalazi se jedan kanal koji je izgleda iz 18-19 stoljeća i čini se da nije bio dio samostanskog kompleksa, nego komunalnog, ali se taj kanal usijeca u dio impozantnog zida za koji se treba sada utvrditi smjer širenja. Mogao bi biti dio samostanskog bedema. Čini se da ima sačuvan i dio dvorišta koji daje predodžbu kako je nekada izgledalo.

31. ožujka

Petu korizmenu duhovnu obnovu predvodio je p. Stjepan Ivan Horvat, član Družbe misionara Krvi Kristove. Tema je bila: »Što je čin ljubavi u vrijeme pandemije?« Rođen je 1983. godine u Vinkovcima. Trenutno vrši službu magistra bogoslova u Misijskoj kući sv. Gašpara del Bufala u Zagrebu. Iako mu rad s mladima nije primarno poslanje u Družbi p. Horvat posvećuje svaki slobodan trenutak upravo njima. On će posvjedočiti: »Rado sam na ljetnim kampovima, pomažem zajednici u Palmotićevoj, ili sam na raznim evangelizacijskim susretima kao i na društvenim mrežama. Moje iskustvo izgubljenosti u mladosti daje mi mogućnost da odgovorim na neka njihova pitanja. Na temelju iskustva svoga života za krive ideale želim pomoći mladima da sami poslože prioritete u životu. Osobno svjedočanstvo je nešto što im puno znači. Ne kažem da bi svaki svećenik trebao to proći, ali Bog je mene izabrao s takvim iskustvom i vjerujem da mi je dao i zadatak da se koristim i tim lošim stvarima koje sam, na žalost, prošao u životu«.

**Svetište Majke Božje Remetske
Ponedjeljak, 28. ožujka 2022.**

**DUHOVNI NAGOVOR I SVETA
MISA**

**MARINO
RESTREPO**

**17.45 Nagovor – ULOGA BLAŽENE DJEVICE MARIJE
U DUHOVNOM BOJU
18.30 Euharistija**

Remetska svakidašnjica iz drugog kuta

U potrazi za mirnijim mjestom za život

- *Crkva na neki način treba se još snažnije založiti za promicanje tog zakona i da se napokon uvedu neradne nedjelje i blagdani. Smatram da se kupovina koja će biti obavljena u nedjelju mogla komotno obaviti i dan ranije da bi oni koji rade nedjeljama mogli u miru uživati sa svojim obiteljima i prijateljima.*

Asvakidašnjem životu brojni u uslužnim djelatnostima u Remete dolaze, pomažu i izgrađuju zajednicu svojom profesijom. Na primjer, od liječnika dr. Dvora Mlikotića i njegova tima, zatim nastavnika, radnika različitih profesija, poštara...

O njihovim pogledima na život u Remetama donosimo priču Štefanije Umek koja svaki dan putuje iz Vidovca u Remete. »Imam 32 godine, a rođena sam i odrasla u Gradu Zagrebu«, svjedoči prodavačica Umek. »Završila sam hotelijersko-turističku školu, a s obzirom na neke obiteljske okolnosti bila sam prisiljena zaposliti se već s 18 godina. Premda sam završila školu koja je drukčijeg profila životni put me odveo na potpuno drugo zanimanje. Sedam godina već radim u trgovini Gavranović

na Remetama i mogu slobodno reći da se ovdje osjećam kao kod kuće, jednostavno taj pristup kupaca prema meni i općenito okolina puni su razumijevanja i ljubaznosti. Tako, do sada nikakvo negativno iskustvo nisam imala ovdje, dakle sve što mogu reći je vrlo pozitivno.« Svakako da se u vremenu pandemije puno tog mijenjalo, na što nasmiješena i ljubazna trgovkinja Umek kaže: »Što se tiče pandemije koja nas je zadesila iskreno mogu reći da sam dosta bila potresena, jer prije nikad nisam imala doticaj s nekom takvom situacijom. Pogodilo me ponajviše što je dosta osoba koje sam poznavala preminulo od te bolesti tj. corona virusa.«

O današnjem vremenu, posebno ruskog napada na Ukrajinu, premda je bila dijete kad je srpski agresor razarao Hrvatsku,

Štefanija ističe: »To me je na neki način potreslo jer sam, premda koliko god da sam bila mala nikada neću moći zaboraviti zvukove sirena dok je trajao napad na Zagreb. Tako me ova cijela situacija rata u Ukrajini podsjeća nažalost i na naš Domovinski rat.« Nadalje, ističe Umek da primjećuje i kod kupaca da dijele isto to mišljenje i na neki način vidi se kroz povećanu kupovinu određenih namirnica. S posebnim osvrutom, raduje je kao mladu osobu da sve više mladih u posljednje vrijeme naseljava ovaj dio grada, jer mišljenja je da su u potrazi za nekim mirnijim mjestom za život. Komentirajući i solidarnost, te pomaganje jednih drugima. »Pa rekla bih da je solidarnost bila većinom istaknuta dok je bilo baš ono ključno vrijeme pandemije znači prije nekih dvije godine, kad je krenuo na neki način lockdown i te neke mjere. Tad se najviše moglo vidjeti mlađe osobe koje dolaze u kupovinu za svoje starije iako ima

i danas tu i tamo koje osobno znam a dolaze po potrepštine za svoje bake i djedove.« Kao prodavačica o radu nedjeljom u trgovini navodi: »Što se tiče rada nedjeljama i blagdanima jako sam razočarana što se i dalje ništa nje pomaknulo sa mrtve točke, većina poslodavaca ni ne plati više za iste a najviše posla tada imamo. Mislim da se i Crkva na neki način treba još snažnije založiti za promicanje tog zakona i da se napokon uvedu neradne nedjelje i blagdani. Smatram da se kupovina koja će biti obavljena u nedjelju mogla komotno obaviti i dan ranije da bi oni koji rade nedjeljama mogli u miru uživati sa svojim obiteljima i prijateljima.« (V. Č.)

TAIZÉ SUSRET U REMETAMA

Hodočašće povjerenja na zemlji

- ***Nakon ponovne odgode novogodišnjeg Taizé susreta u Torinu, nekoliko mladih iz naše župe odlučilo se upustiti u avanturu organizacije Taizé susreta u Remetama.***

*Autorica:
Monika Kovač*

Tnekoliko tjedana trebalo je organizirati i dogovoriti sve, od samog programa do tehničkih stvari. Zahvalni bratu Ulrichu iz zajednice Taizé koji je iz Francuske zajedno s nama organizirao cijeli susret i pomogao slanjem i prevođenjem materijala.

Susret u Remetama trajao je od 28. do 31. prosinca 2021. godine, a odvijao se svakoga dana u večernjim satima. Svaku večer u 19.30 u crkvi održavala se Taizé molitva, a nakon nje slijedio je razgovor u grupama i druženje u Duhovnom centru. Na susretu se kroz te dane skupilo više od 30 mladih koji su zajedno molili, razmjenjivali iskustva i stvarali nova prijateljstva. Mladi su u susretu sudjelovali i kao svirači, pjevači i animatori grupa.

Sastavni dio svake molitve je bila i tišina, nekoliko trenutaka za osobno promišljanje i molitvu. Pjesme u duhu Taizéa u misli i srce urezuju po jednu rečenicu ili molitvu te potiču na mir i fokus stavljaju na Isusa, zbog kojega smo se i okupili.

Drugi dio susreta svaku večer započinjao je razgovorom u grupama. Temelj razgovora su bili tekstovi brata Aloisa, poglavara zajednice Taizé, na temu *Postati kreatori jedinstva*. Kroz tri dana razmišljali smo i razgovarali o temama zajedništva, prihvaćanja drugih i građenju jedinstva među nama i oko nas. Svaka grupa imala je zanimljive rasprave koje su se ponekad nastavljale i tijekom druženja.

Na Staru godinu, 31. prosinca, program smo započeli kvizom znanja, gdje smo, podijeljeni u ekipe, pokazali svoje znanje o različitim temama. U 23 sata u crkvi odr-

žano je bdijenje za mir. Molili smo za mir u nama, među nama i za cijeli svijet.

Nakon što smo u ponoć pogledali vatromet iznad Zagreba, počeo je Festival naroda. Festival naroda se tradicionalno održava na novogodišnjim Taizé susretima nakon ponoći, na Novu godinu. Svaka država se predstavi pjesmom, plesom ili igrom, pa su tako u Remetama mladi bili podijeljeni u pet skupina te je svaka pripremila nešto iz pojedine države. Svi smo se dobro zabavili kroz razne igre, a nakon svega je uslijedilo druženje.

Iako je susret održan u drugačijim okolnostima od očekivanih, ipak smo zajedno

molili u duhu Taizéa. Uz veliku angažiranost i sudjelovanje mladih iz naše župe, karmelićanina br. Jakova Milića, br. Ulricha iz Taizéa, ali i mladih sudionika susreta, sve je bilo blagoslovljeno i praćeno zagovorom naše Majke Božje Remetske.

Susret u Torinu odgođen je za srpanj, a sljedeći novogodišnji Taizé susret održat će se u Rostocku u Njemačkoj. Nadamo se da ćemo ove godine uspjeti otići na susret i zajedno slaviti Boga. A ako nam okolnosti ne dopuste odlazak u Njemačku, sigurno ćemo ponovno okupiti mlade na molitvu u Remetama.

RADUJEMO se velikom danu, naš Učitelj Isus Krist oslobodio nas je patnje, grijeha; USKRSNUO JE za nas, sve ljude! HVALA TI Uskrsli Kriste! Želimo da nas tvoje svjetlo uvijek hrabri i vodi naprijed.

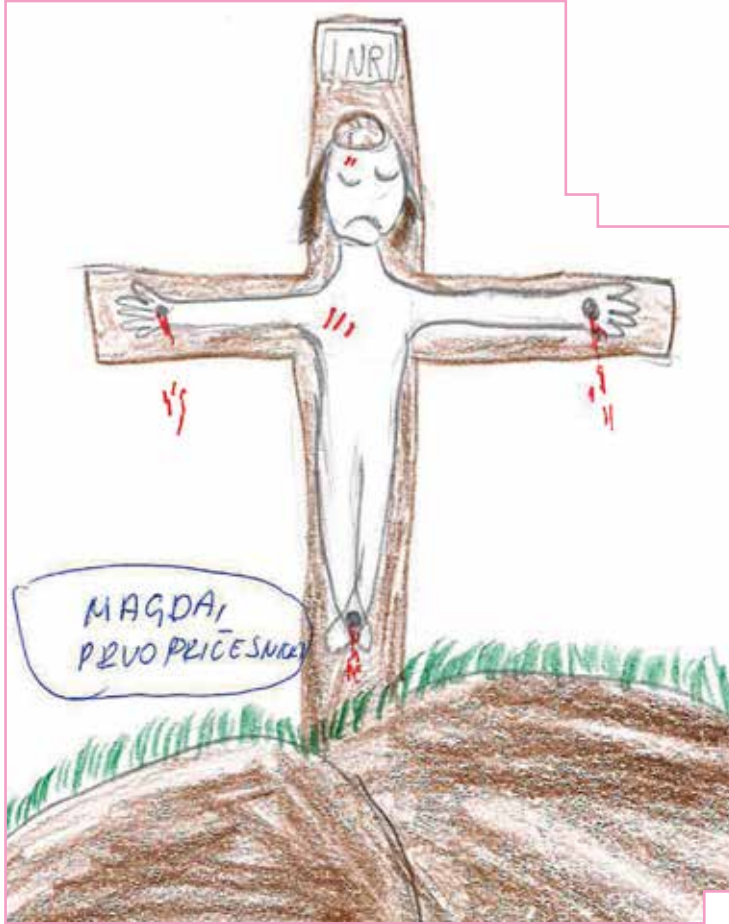
Uskrsli Isus, čuvaj sve ljude koji su bolesni i kojima je teško u životu. Budi im snaga i svjetlo nade u svakidašnjem životnom hodu.

ISUSE, uskrsnuo si za svakoga čovjeka!

POMOZI USKRSLI KRISTE narodu u Ukrajini, teško im je – RAT je, moraju napustiti svoju domovinu, traže utočište i novi dom u tuđem svijetu. Čuvaj ih, daj im snage da izdrže!

Vjeroučenici osmih razreda

DUHOVNA MISAO O DANU ŽENA

»Ludo je voli, ludo jer žena to zaslužuje«

- *Žena te u mukama nosila i rodila, dojila, hranila, odgojila, podigla na noge, suze skrivala i lagala da joj ništa ne treba da bi ti imao. Možda je rodila još jednu ženu da te pazi više od sebe, i zato, kada pronadeš ženu za novu obitelj, gledaj koja će najprije biti majka tvoje djece, koja će te voljeti kao tvoja majka i sestra.*

Autor:

o. Krešimir Josip Bahmec

Žena ne treba svoj dan, ona ne treba ni tvoj dan, ona treba tebe svaki dan. Žena te u mukama nosila i rodila, dojila, hranila, odgojila, podigla na noge, suze skrivala i lagala da joj ništa ne treba da bi ti imao. Možda je rodila još jednu ženu da te pazi više od sebe, i zato, kada pronadeš ženu za novu obitelj, gledaj koja će najprije biti majka tvoje djece, koja će te voljeti kao tvoja majka i sestra.

Moja baka je imala puno udvarača, bila je jako lijepa i rekla da je odabrala moga djeda koji nije baš ličio na filmskog glumca, kada je vidjela kako se ponaša prema majci svojoj i sestrama. I bio joj je jako dobar.

Kao svećeniku žene mi se tuže da ih muškarac ne tretira kao princeze. Da, muškarci, žena vam je i više od princeze, onda treba biti kraljica tvoga srca. Žena ti treba biti sve i trebaš joj dati sve. Tvoja ljubav prema njoj će odlučiti o sudbini tvoje djece, oni moraju vidjeti da se volite i poštujete, ta ljubav će odlučiti možda i o tvojem spasenju, ustvari siguran sam u to.

Bog nije ženu stvorio od Adamova rebra da ju lomiš nego da ju staviš pod srce i voliš. Ona je to rebro koje ti fali pod srcem. Ona je stvorena da ju voliš. Ludo je voli, ludo jer žena to zaslužuje. Da nema žena život bi bio nepodnošljiv, neuredan, silno dosadan, grub i ružan. Ne moraš ženi biti dobar za godišnjicu ili dan žena, pokloni joj cijeli život, ona je tvoj put u nebo, ona je tvoje izgubljeno rebro, drugo krilo bez kojega ne možeš letjeti do neba, k Bogu. Ona je tvoja kraljica. Žena je katedrala tvoje duše. Voli je, i da joj ne kažeš da ju voliš, budi ljubav ženi, krošnja pod koju će se skloniti od oluja života, ne budi bezosjećajni panj, budi nježan i snažan. Svojoj kćeri budi uzor muškosti...

Pod križem 3:1 za žene, u crkvi isto, u kući, ma znate i sami, muškarci, pomognite ženama u kućanstvu, niste papci ni papučari zbog toga nego frajeri, postignite bar počasni pogodak, i volite ih ludo, zaslužile su. Barem su žene zaslužile da ih volite... i oprostite što su nekad jednostavno žene, ukras svijeta... utjeha životu, putokaz za nebo. Ne sramite se voljeti ih. Budite muškarci!

IZVADCI IZ MATICE ŽUPE /od 3. prosinca 2021. do 25.ožujka 2022./

KRŠTENI

Marija Mišerić, Pavel Fuliga, Katarina Petković, Perla Ivona Antunović, Mara Štambuk, Lorena Ćurković, Alexander Zečević, Tena Pecevski, Marta Josipa Klanjčić, David Josip Poslon, Marta Adžić, Nikola Ivan Šola, Luka Vidaković, Marta Svedrec, Bartol Žakman, Teresa Lisak

VJENČANI

Emil Mujagić i Antea Alibegović

UMRLI

Željko Kontek, Nevenka Sršek, Nevenka Lukačić, Filip Ivanda, Marija Biškupec, Barica Biškupec, Katarina Furjan, Branko Refi, Ivan Zbašnik, Jalža Turk, Josip Lešković, Miljenko Pugar, Antun Bednjanec, Ivan Denačić, Katica Seljan, Milka Drežnjak, Luka Zubak, Danica Perković, Danica Bučar, Ivan Kolić, Manda Franić, Marija Horvat, Drago Šušnjić, Joso Lulić, Mila Bajić, Ivo Rebić, Pavao Tomašić, Leonarda Iličić, Antun Krišto, Ivana Hrnčević, Dragutin Studen, Marijan Suman, Ivan Fabijančić, Marica Gradinščak, Slava Zubak, Manda Plantić, Stjepan Kolarić, Pavo Živković, Danica Kontek

Hrvoje Habljak

19. veljače 2022. - Skidanje kupole tornja remetskog svetišta

Foto: Šime Lugarov

